- EXPOSICIÓ -

Organització i producció
ARXIU DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA I FACULTAT D'EDUCACIÓ I PSICOLOGIA

Patrocinadors
RECTORAT DE LA UdG
CONSELL SOCIAL DE LA UdG

Suports institucionals
DIPUTACIÓ DE GIRONA
DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Comissariat
SALOMÓ MARQUÈS SUREDA, PROFESSOR EMÈRIT DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

Coordinació
MIQUEL CASADEMONT DONAY, CAP DE LA UNITAT DE GESTIÓ DOCUMENTAL, ARXIU I REGISTRE DE LA UdG

Suport tècnic
ESTEL PUIGDEVALL PLANTÉS, ARXIVERA DE LA UNITAT DE GESTIÓ DOCUMENTAL, ARXIU I REGISTRE DE LA UdG

Assessorament
JOSEP CLARA RESPLANDIS, PERE CORNELLÀ ROCA, JOAQUIM PÈLACH BUSOM PROFESSORS DE LES FACULTATS D'EDUCACIÓ I PSICOLOGIA I DE LLETRES DE LA UdG

Recerca documental i bibliogràfica
DAVID GIRONELLA DÍEZ I MIQUEL SERRA FERNÁNDEZ, ADMINISTRATIU I ARXIVER, RESPECTIVAMENT, DE LA UNITAT DE GESTIÓ DOCUMENTAL, ARXIU I REGISTRE DE LA UdG

Assessorament bibliogràfic i documental
LURDES OLIVA CALLÍS I JAUME RUFÍ PAGÈS, BIBLIOTECARIS DE LA BIBLIOTECA DE LA UdG

Direcció, disseny i producció del muntatge
JOSEP MARIA OLIVERAS PUIG

Disseny del cartell, logo i material publicitari
MARC VICENS COLL, DISSENYADOR GRÀFIC DEL SERVEI DE PUBLICACIONS DE LA UdG

Documental de vídeo
WWW.JMOLIVERAS.CAT

Disseny aplicació WEB – BBDD Arxiu històric de la Normal
SERVEI INFORMÀTIC DE LA UNIVERSITAT I DISGRÀFIC

Suport lingüístic
SERVEI DE LLENGÜES MODERNES DE LA UdG

Col·laboradors
BIBLIOTECA DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA, CENTRE DE RECERCA I DOCUMENTACIÓ DE LA IMATGE DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA, ARXIU DE LA DEMARCACIÓ DE GIRONA DEL COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES DE CATALUNYA, MUSEU D'HISTÒRIA DE GIRONA, ARXIU DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, ARXIU DELS SERVEIS TERRITORIALS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A GIRONA I ARXIUS I COL·LECCIONS PARTICULARS

Agraïments
PERE COSTA VILANOVA, ANTONI DOMÈNECH ROCA, DAVID DE LA HIGUERA FIOL, MARTA SERRA VALLS, ANNA JUÁREZ VINYOLAS

ORGANITZA:

Universitat de Girona

COL·LABORA:

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Xarxa d'Arxius Comarcals

CREACIÓ DE LES ESCOLES NORMALS DE MESTRES

El 1834 el Govern espanyol va promulgar el decret de creació de les Escoles Normals per a la formació dels futurs mestres. L'Escola Normal masculina de Girona va començar a funcionar l'any 1844, amb 10 alumnes matriculats.

Era una escola només per a nois que tenia agregada una escola annexa on es feien les pràctiques. Estava situada al carrer de la Força, a l'antic Convent dels Caputxins, on també hi havia establert l'Institut de Segon Ensenyament.

Aquests estudis atorgaven el títol de mestre elemental o de mestre superior, depenent de si els estudis eren d'un o de dos cursos.

Número 251. JUEVES 23 DE OCTUBRE DE 1834.

GACETA DE MADRID.

ARTICULO DE OFICIO.

ESCUELA NORMAL SUPERIOR DE MAESTROS DE LA PROVINCIA DE GERONA.

ACTA DE EXAMEN DE APTITUD para Maestro de primera enseñanza elemental incompleta.

1886/03/12 – 1901/09/23. Llibre d'actes d'examen d'aptitud per a mestre de primera ensenyança elemental de l'Escola Normal Superior de Mestres de la provincia de Girona. CAT AUdG F1 ENM98/02

Escuela Normal de Gerona. Año 1844

1845/07/04 – 1849/07/04. Llibreta registre d'estudiants amb qualificacions. CAT AUdG F1 ENM98/03

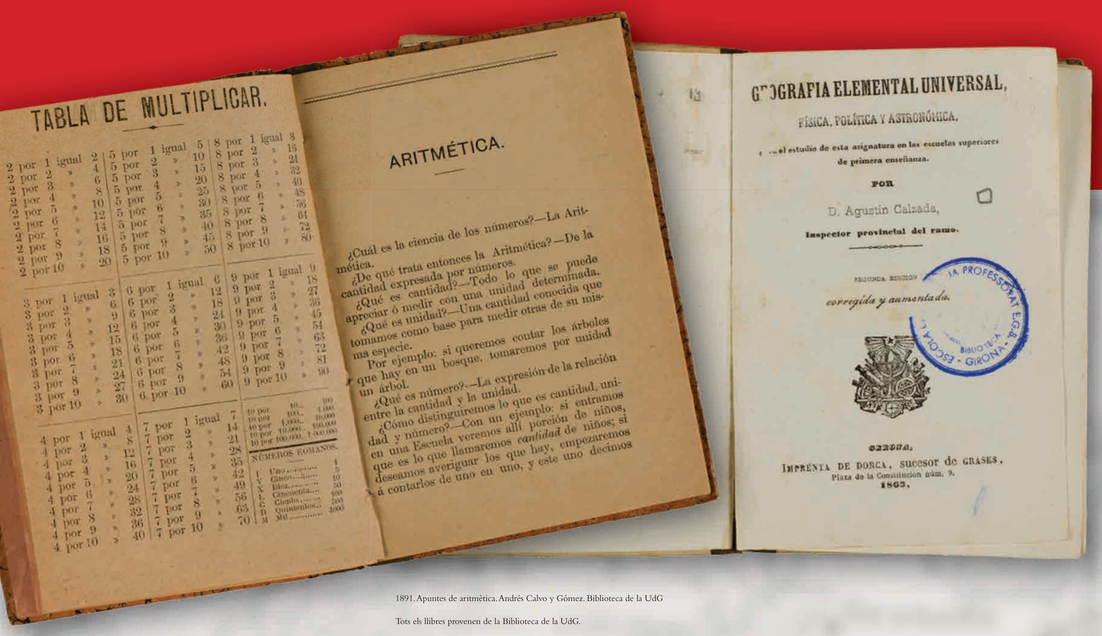
TABLA DE MULTIPLICAR.

ARITMÉTICA.

¿Cuál es la ciencia de los números?—La Aritmética.

¿De qué trata entonces la Aritmética?—De la cantidad expresada por números.

¿Qué es cantidad?—Todo lo que se puede apreciar ó medir con una unidad determinada.

¿Qué es unidad?—Una cantidad conocida que tomamos como base para medir otras de su misma especie.

Por ejemplo: si queremos contar los árboles que hay en un bosque, tomaremos por unidad un árbol.

¿Qué es número?—La expresión de la relación entre la cantidad y la unidad.

¿Cómo distinguiremos lo que es cantidad, unidad y número?—Con un ejemplo: si entramos en una Escuela veremos allí porción de niños; si deseamos averiguar los que *hay*, empezaremos á contarlos de uno en uno, y este uno decimos

GEOGRAFIA ELEMENTAL UNIVERSAL, FÍSICA, POLÍTICA Y ASTRONÓMICA, para el estudio de esta asignatura en las escuelas superiores de primera enseñanza.

POR D. Agustin Calzada, Inspector provincial del ramo.

SEGUNDA EDICION corregida y aumentada.

IMPRENTA DE DORCA, SUCESOR DE GRASES, Plaza de la Constitucion núm. 9. 1863.

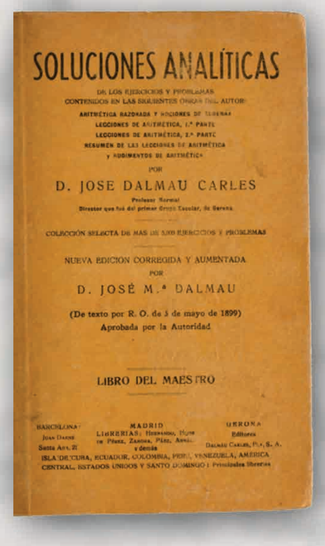
SOLUCIONES ANALÍTICAS DE LOS EJERCICIOS Y PROBLEMAS CONTENIDOS EN LAS SIGUIENTES OBRAS DEL AUTOR:

ARITMÉTICA RAZONADA Y NOCIONES DE ÁLGEBRA
LECCIONES DE ARITMÉTICA, 1.ª PARTE
LECCIONES DE ARITMÉTICA, 2.ª PARTE
RESUMEN DE LAS LECCIONES DE ARITMÉTICA Y RUDIMENTOS DE ARITMÉTICA

POR D. JOSE DALMAU CARLES

Profesor Normal
Director que fué del primer Grado Escolar, de Gerona.

COLECCIÓN SELECTA DE MÁS DE 3.000 EJERCICIOS Y PROBLEMAS

NUEVA EDICION CORREGIDA Y AUMENTADA POR D. JOSÉ M.ª DALMAU

(De texto por R. O. de 5 de mayo de 1899)
Aprobada por la Autoridad

LIBRO DEL MAESTRO

BARCELONA: Juan Durán, Santa Ana, 2 — MADRID: LIBRERÍAS: Hernando, Plaza de Pinos, Zaragoza, Pino, Arenal... — GERONA: Editores Dalmau Carles, Pla, S. A. é demás

ISLA DE CUBA, ECUADOR, COLOMBIA, PERÚ, VENEZUELA, AMÉRICA CENTRAL, ESTADOS UNIDOS Y SANTO DOMINGO: Principales librerías

1900–1910 Datació aproximada. Institut de Segon Ensenyament al Claustre de l'Institut Vell. Ajuntament de Girona. CRDL (Autor desconegut)

1891. Apuntes de aritmètica. Andrés Calvo y Gómez. Biblioteca de la UdG

Tots els llibres provenen de la Biblioteca de la UdG.

PLANS D'ESTUDIS

Assignatures del pla d'estudis del 1849 per obtenir el títol de mestre elemental: Religió i Moral; Lectura i Escriptura; Gramàtica castellana; Aritmètica, amb el sistema legal de pesos i mesures; Nocions de Geometria, Dibuix Lineal i Agrimensura; Principis de Geografia i una ressenya de la Història d'Espanya; Nocions d'Agricultura, i Mètodes d'Ensenyament.

A l'Escola Normal de Girona, a partir del 1860 es podia obtenir el títol de mestre superior. La formació inicial s'ampliava amb les matèries següents: Complements d'Aritmètica i Nocions d'Àlgebra; Coneixements comuns de Ciències Físiques i Naturals, Pràctica de l'Agricultura, Pedagogia, i Nocions d'Indústria i Comerç.

Des del 1844 fins al 1914 hi hagué nou plans d'estudis diferents. Variaven tant en la durada dels estudis com en la quantitat d'assignatures. Més d'una vegada els estudis de magisteri incorporaven els estudis de batxillerat. Era una època de canvis i provisionalitat. Aquests canvis anaven estretament lligats als canvis polítics.

> *«Les Normals i els plans d'estudi del magisteri sorgeixen com a institucions vinculades estretament al procés de creació del nou estat liberal. L'Escola, de fet, havia de ser una eina bàsica per a la conformació del nou Estat-Nació, unitari i centralitzat, per a la identificació dels ciutadans amb el nou ordre polític i social.»*
> (Joan Puigbert)

La formació dels mestres seguia uns esquemes rígids i tancats, amb una disciplina més pròpia dels centres militars o eclesiàstics. Segons afirma Jaume Carbonell, les classes dirigents retrògrades cercaven *«mestres senzills, procedents de poblets, amb pocs elements intel·lectuals, però amb bon esperit»*.

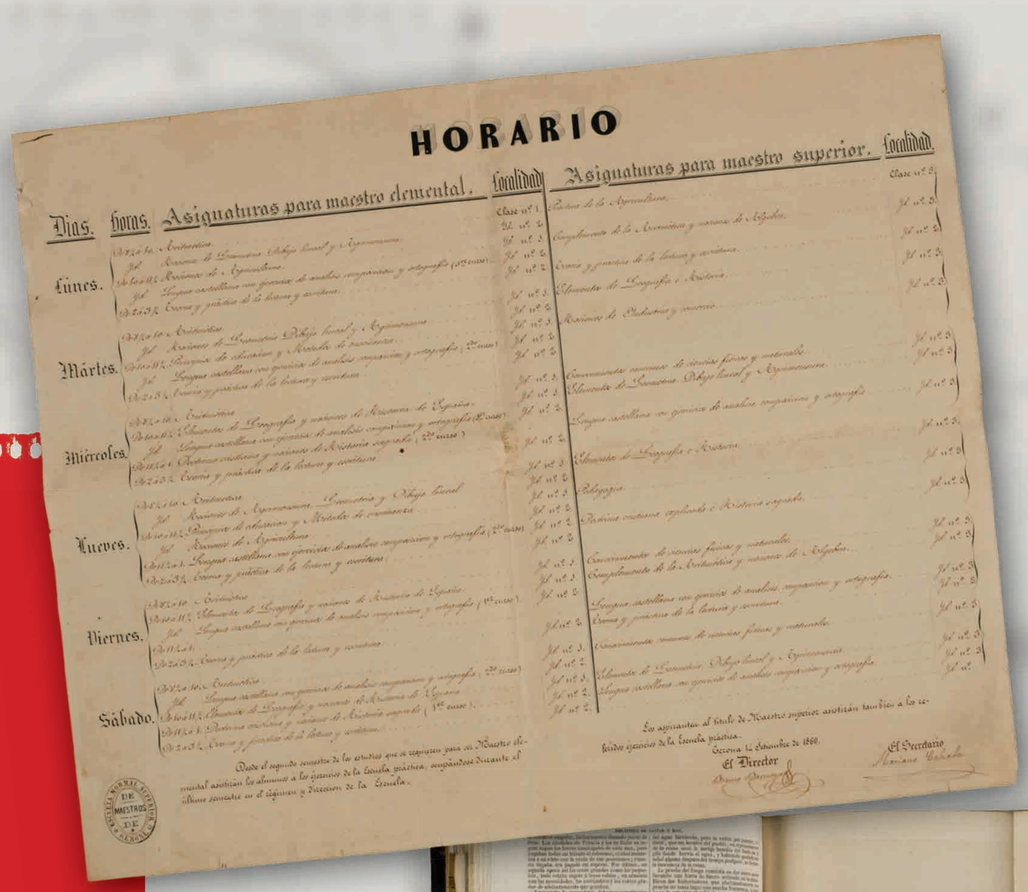

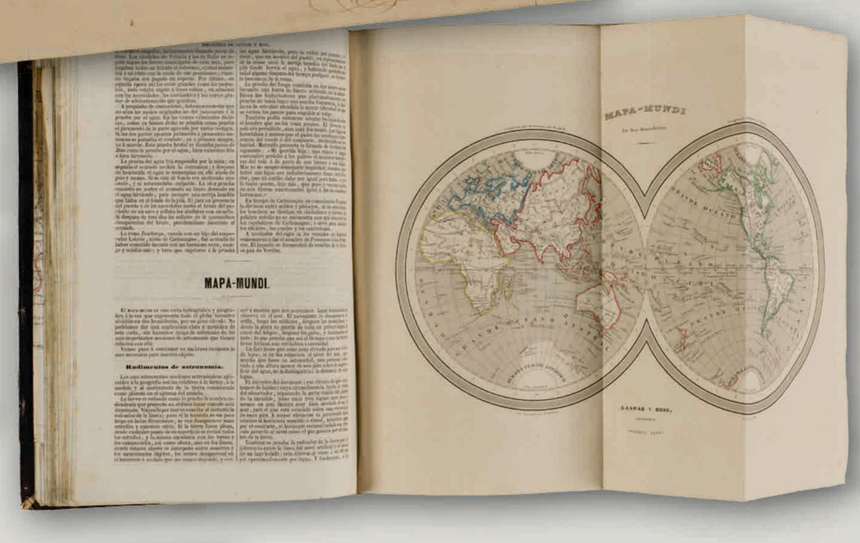

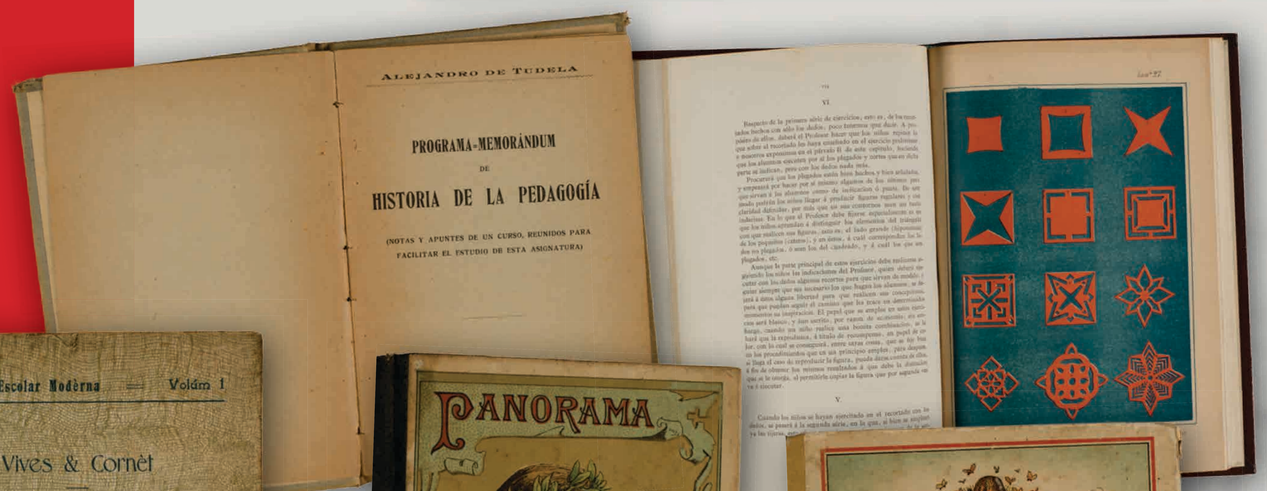

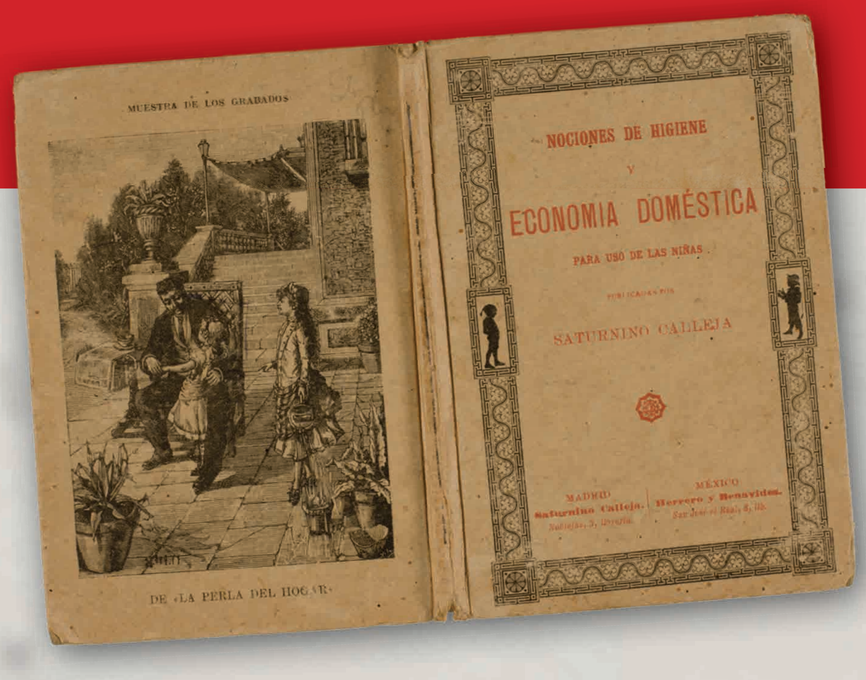

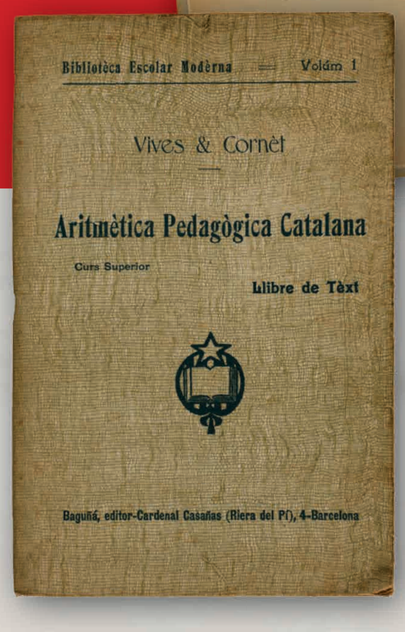

1914: LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESCOLA NORMAL

El 27 de març de 1914 el Ministeri d'Instrucció Pública va crear les Escoles Normals Superiors masculina i femenina a Girona. Es feia realitat una important reivindicació del magisteri gironí.

Aquesta decisió coincideix amb l'establiment d'un nou pla d'estudis aprovat el 30 d'agost de 1914. Per primera vegada s'oferirà una formació inicial de mestres amb cara i ulls. Per cursar aquests estudis s'havia de superar un examen d'ingrés i haver complert els 14 anys.

El sector renovador del magisteri valorà aquest pla millor que els anteriors. De totes maneres, creien que era millorable i propugnaven la incorporació dels estudis de magisteri a la Universitat, creant les corresponents facultats de Pedagogia. De fet, els mestres gironins formats dins d'aquest pla van ser els impulsors de la renovació pedagògica a les nostres terres: Llorenç Jou, Antoni Balmanya, Joan Bosch, Silvestre Santaló, Francesc Navés, Anna Rubiés, etc.

Les idees pedagògiques predominants entre el professorat de les Normals gironines eren fonamentalment les de la Institución Libre de Enseñanza, juntament amb les del moviment de renovació pedagògica promogut pel catalanisme (ja sigui des d'institucions de caire privat o des d'instàncies oficials: Mancomunitat, Ajuntament de Barcelona) així com les orientacions procedents de l'Institut Jean-Jacques Rousseau de Ginebra.

> *«Les Normals gironines assoliren un nivell notable i excel·liren a formar unes promocions de mestres excel·lents.»* (Joan Puigbert)

El 1918 les dues Normals s'establiren en uns locals de la Gran Via de Jaume I (la femenina) i al carrer d'Anselm Clavé (la masculina).

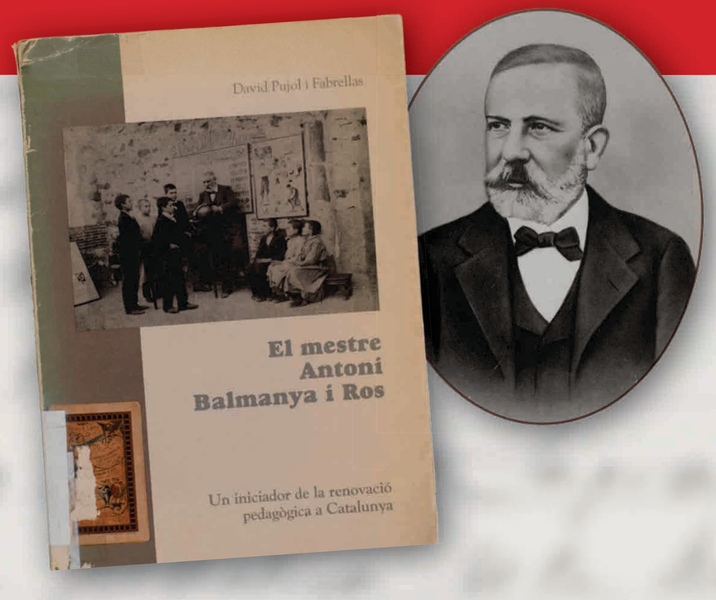

1914/05/19 - 1923/09/27. Llibre d'actes de les sessions del Claustre de l'Escola Normal Femenina. CAT AUdG F1 ENM01/02

1914/05/19 - 1921/06/14. Llibre d'actes de les sessions del Claustre de l'Escola Normal Masculina. CAT AUdG F1 ENM02/01

1914 - 1971. Expedients d'estudiants: llibre de registre d'expedició de certificats oficials. CAT AUdG F1 ENMG02/01

1913/01/01 - 1915/09/30. Fitxes d'ingrés d'estudiants a l'Escola Normal Masculina. CAT AUdG F1 ENM47/01

MAGISTERIO
MINISTERIO DE INSTRUCCIÓN PÚBLICA Y BELLAS ARTES
DISTRITO UNIVERSITARIO DE BARCELONA — ESCUELA NORMAL DE MAESTROS DE GERONA
REGISTRO DE IDENTIDAD ESCOLAR
Prat y Casademont, D. Agustín
hijo de D. Miguel y de Dª Joaquina, que nació el día 16 de Mayo de 1896, en Olot, provincia de Gerona
Verificó el examen de ingreso en el Instituto General y Técnico de Gerona en 1 de Junio de 1914 con la nota de Aprobado
(R. D. de 23 octubre 1914 y R. O. de 8 febrero 1915).
PERÍODO DE LA CARRERA

ASIGNATURAS	CURSO	ESCUELA DONDE: SE MATRICULÓ	ESCUELA DONDE: SE EXAMINÓ	NOTAS EN LOS EXAMENES: ORDINARIOS	NOTAS EN LOS EXAMENES: EXTRAORDINARIOS	OBSERVACIONES
Gramática Castellana 1.º	1914-15	Instituto	Gerona	Aprobado	Aprobado	
Geografía e Historia General	" "	"	id	Suficiente	Aprobado	
Aritmética y Geometría	" "	"	id	Aprobado		
Dibujo 1.º	" "	"	id	Notable		
Trabajos manuales 1.º	" "	"	id	Aprobado		
Gramática Castellana 2.º	1915-16	Normal Gerona		Aprobado		
Pedagogía 1.º	" "	"	id	Suficiente		
Música 1.º	" "	"	id	Aprobado		
Dibujo 2.º	" "	"	id	Notable		
Trabajos manuales 2.º	" "	"	id	Aprobado		
Geografía de España	1916-17	"	id	Aprobado		
Gramática Castellana 3.º	" "	"	id	Aprobado		
Geografía Universal	" "	"	id	Aprobado		
Aritmética y Geometría	" "	"	id	Aprobado		
Física 1.º	" "	"	id	Aprobado		
Dibujo 3.º	" "	"	id	Aprobado		
Francés 1.º	" "	"	id	Suficiente		
Pedagogía 2.º	" "	"	id	Aprobado		

EL CATALÀ A LES ESCOLES NORMALS

Des del curs 1917-1918 hi ha càtedres de català a les Normals gironines, promogudes per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Els professors van ser Ignasi-Enric Jordà a la Normal masculina i Anna Canalies i Carme Julià –a partir del 1921– a la Normal femenina. Responien a una demanda insistent de l'alumnat ben acollida pel professorat. Aquests estudis van ser prohibits durant els anys de la dictadura de Primo de Rivera.

L'ensenyament del català es va reprendre el curs 1930-1931 a la Normal masculina. Posteriorment, gràcies a la pressió de les alumnes i al vistiplau de la professora Adelina Cortina, també es reprendrà a la Normal femenina.

Amb el pla d'estudis del 1931 l'ensenyament del català s'integra plenament en els estudis de Magisteri, sempre sota la responsabilitat de mossèn Jordà. La seva tasca va ser avalada per Pompeu Fabra de manera reiterada.

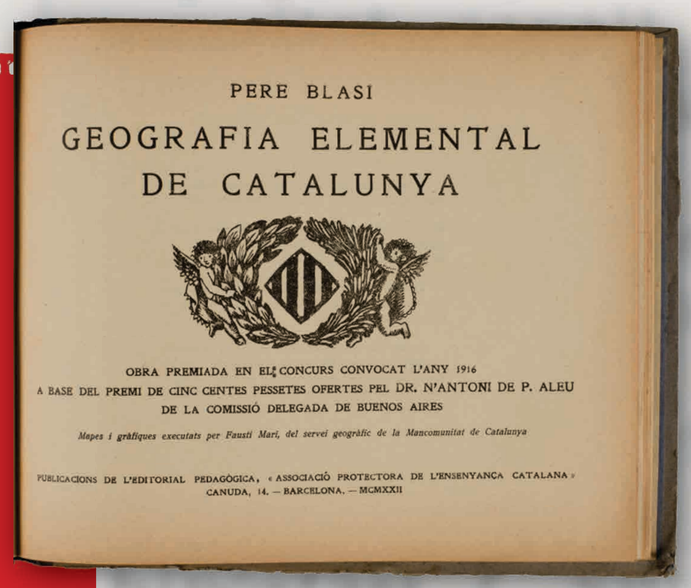
PERE BLASI

GEOGRAFIA ELEMENTAL DE CATALUNYA

OBRA PREMIADA EN EL CONCURS CONVOCAT L'ANY 1916
A BASE DEL PREMI DE CINC CENTES PESSETES OFERTES PEL DR. N'ANTONI DE P. ALEU
DE LA COMISSIÓ DELEGADA DE BUENOS AIRES

Mapes i gràfiques executats per Fausti Marí, del servei geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya

PUBLICACIONS DE L'EDITORIAL PEDAGÒGICA, «ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA»
CANUDA, 14. — BARCELONA. — MCMXXII

MEMORIA
DE LA
EXCURSIÓ DE COMIAT
DEL CURS 1929-1930

CASTELLFULLIT DE LA ROCA

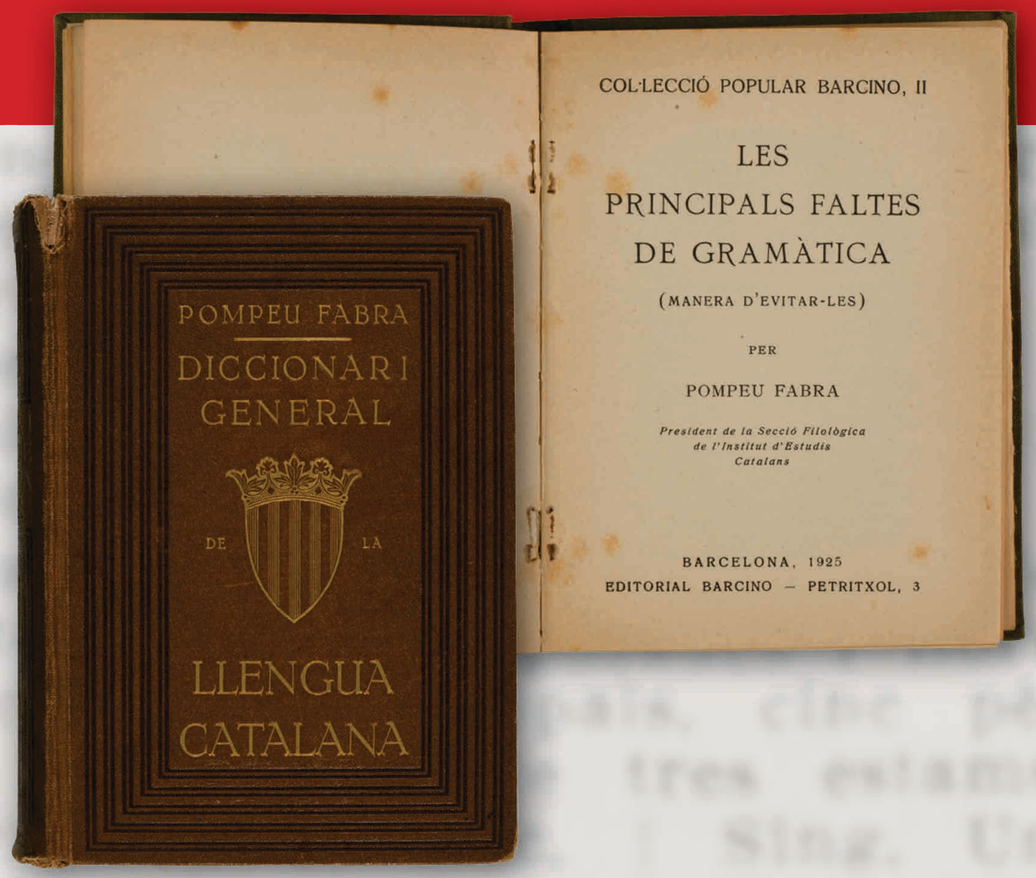

COL·LECCIÓ POPULAR BARCINO, II

LES PRINCIPALS FALTES DE GRAMÀTICA

(MANERA D'EVITAR-LES)

PER

POMPEU FABRA

President de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans

BARCELONA, 1925
EDITORIAL BARCINO — PETRITXOL, 3

GARBA

ANTOLOGIA DE LES LLETRES CATALANES

Recullida i adornada amb Notes i Comentaris

per

MOSSÉN LLUIS G. PLA

PER A LES ESCOLES CATALANES

GIRONA

DALMÁU CARLES, PLA I COMP. — EDITORS
1915

EL PROFESSORAT DE LA NORMAL

Entre el professorat de les Escoles Normals gironines destacaren alguns professors i professores per la seva manera d'ensenyar i per la influència que tingueren sobre l'alumnat. Entre aquests van sobresortir:

Cassià Costal, professor de Pedagogia. Director de la Normal des del maig de 1914 fins al gener del 1924 i, posteriorment, director el curs 1930-1931. Va ser cridat a l'Escola Normal de la Generalitat, el 1931, de la qual fou director. Va ser president provisional de la Diputació amb l'adveniment de la República.

Miquel Santaló, professor de Geografia des del curs 1918-1919 fins al curs 1931-1932, quan es traslladà a la Normal de la Generalitat. Va ser el primer alcalde republicà de Girona. S'exilià a Mèxic. Va ser ministre d'Instrucció Pública del govern espanyol a l'exili, de l'agost de 1945 a l'agost de 1947. Va morir a l'exili mexicà el 1961.

Ignasi-Enric Jordà, professor de llengua espanyola des del 1917-1918 fins al 1936. Professor de la càtedra de català.

Josefa Uriz, professora de Ciències. Ocupà la càtedra de Pedagogia des del 1914 al 1921, quan es traslladà a la Normal de Lleida. Va morir a l'exili.

Elisa Uriz, professora de Música des del curs 1915-1916 fins al curs 1928-1929, moment en què es traslladà a la Normal de Tarragona. Va morir a l'exili.

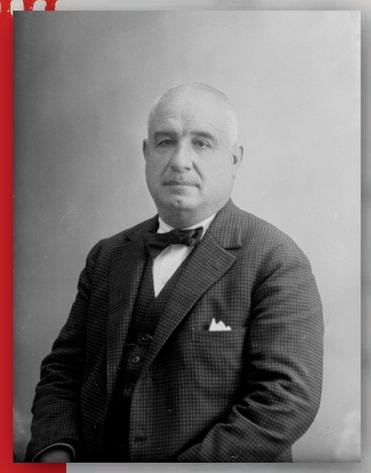

1930. Retrat de Cassià Costal. Ajuntament de Girona. CRDI (Fotografia Unal)

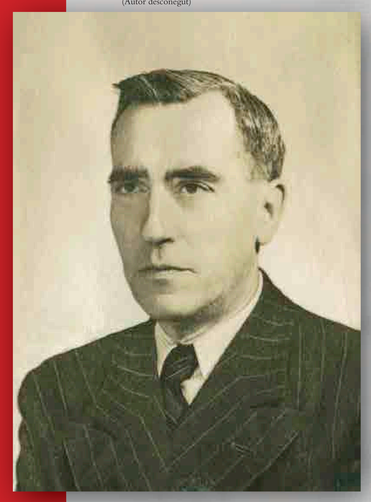

1940 ca. Retrat de Miquel Santaló. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

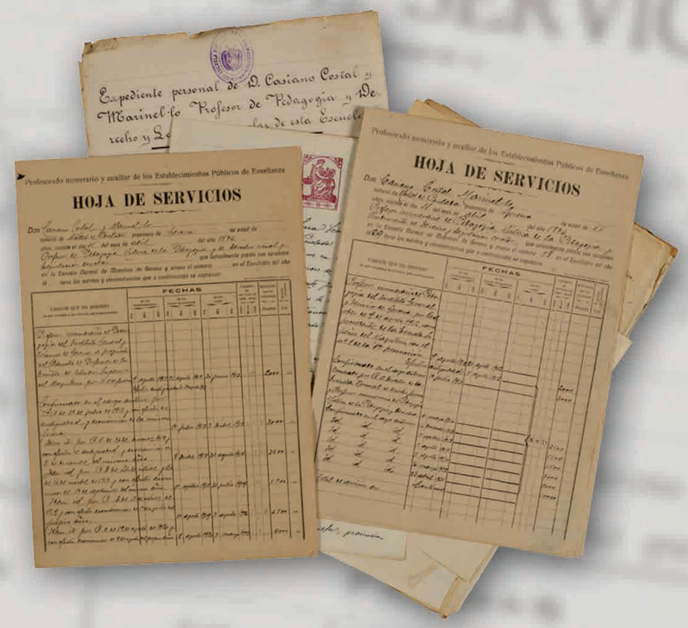

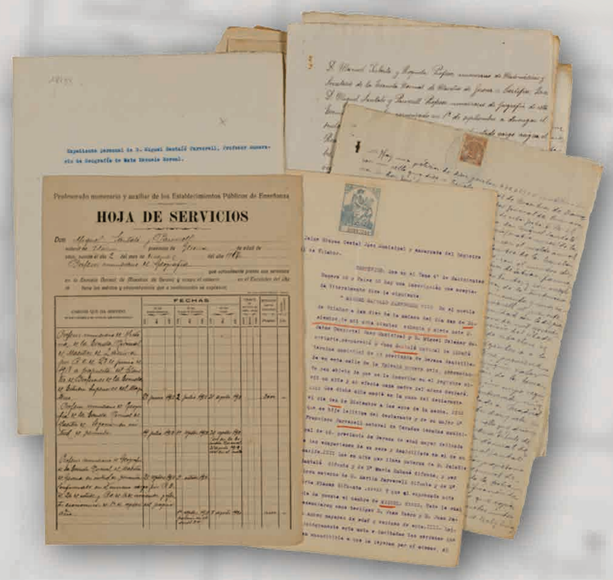

1936. La professora Pepita Uriz tocant el piano a les alumnes. Del llibre *L'escola nova unificada* (Mon Marquès)

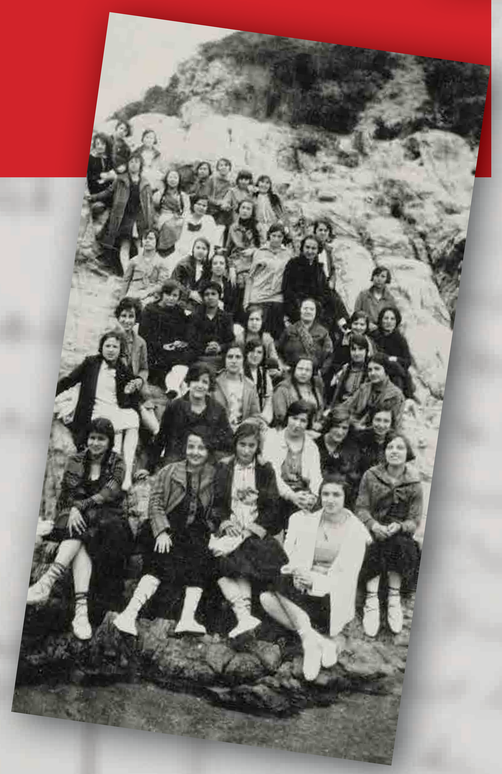

1925. Alumnes d'excursió amb la seva professora de matemàtiques, Carme Sagarra. Del llibre *La Normal de Girona. 150 anys d'història (1844-1994)*, Josep Clara, Pere Cornellà, Joan Puigbert, 1995

1922. Orla de la promoció 1918-1922 de l'Escola Normal de Mestres. Ajuntament de Girona. CRDI (Foto Lux)

EL PLA PROFESSIONAL DEL 1931

Amb l'adveniment de la República, coneguda com "la República dels Mestres", es va promoure un nou pla de formació, el pla professional. Comportava canvis substancials respecte als plans d'estudis anteriors, en el marc dels nous ideals republicans: ensenyament laic, coeducatiu, científic, etc. El mestre era considerat el primer ciutadà de la República.

Les autoritats polítiques del govern central i de la Generalitat van promulgar i executar les lleis necessàries per aconseguir, per primera vegada, que l'ensenyament obligatori i gratuït per a tothom fos una realitat.

Canvis més significatius:

a) Durada de quatre anys: els tres primers es dedicaven a la formació professional acadèmica, i el quart era un any de pràctiques remunerades.

b) S'establia la coeducació, i la religió deixava de formar part del currículum formatiu.

c) Els continguts s'agrupaven en tres àmbits: els coneixements filosòfics, pedagògics i socials; les matèries metodològiques i didàctiques, i les disciplines artístiques i pràctiques.

d) Per accedir als estudis calia tenir el batxillerat i presentar-se a un concurs oposició que, una vegada superat, garantia l'accés directe al magisteri públic.

e) El Claustre estava format per tot el professorat i una representació de l'alumnat.

Es considera que ha estat el millor pla que han tingut les Escoles Normals. A Girona, l'aplicació d'aquest nou pla d'estudis va comportar tensions; entre el professorat, per exemple, per la fusió de les dues Normals, i entre l'alumnat, per la coexistència d'alumnes de diversos plans d'estudis. Un fet que va repercutir negativament en el Claustre va ser la marxa dels professors Cassià Costal i Miquel Santaló a la Normal de la Generalitat, a Barcelona, que el Govern català havia creat.

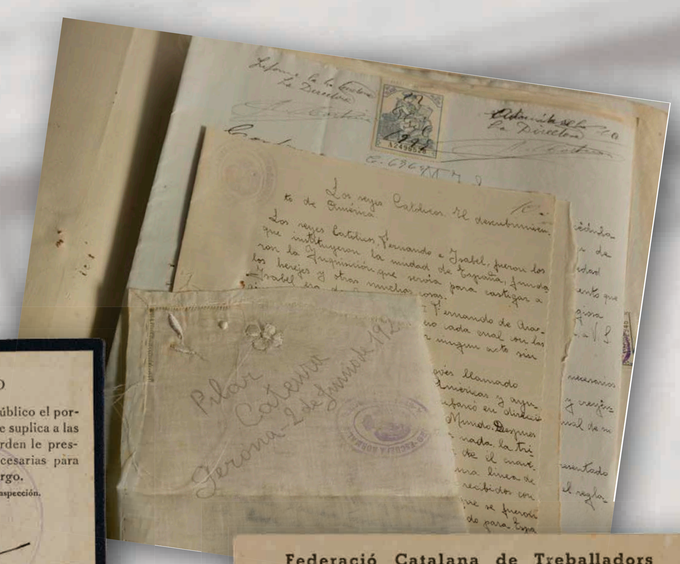

1927-1935. Expedient acadèmic de Dolors Cateura Geremias. CAT AUdG E49/5

[1931-1932]. Aula de Pedagogia i Geografia de l'Escola Normal de la Gran Via, amb alumnes del primer curs del Pla Professional. AUdG FP018 (Autor desconegut)

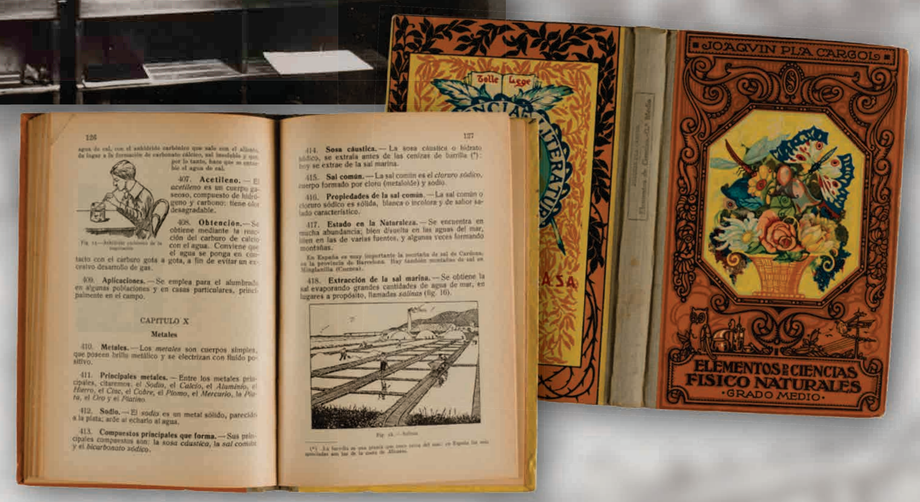

1935. Colònies d'estiu a Sant Antoni de Calonge. Ajuntament de Girona. CRDI (Serra)

COM HA DE SER EL MESTRE

«El maestro ha de ser un hombre de una sólida cultura humanista y científica, y su formación no ha de ser inferior a la de un médico o un abogado. Cuanto más elevado sea el nivel cultural del maestro, más influirá en la formación de las generaciones futuras. Ha de ser un científico y un artista. Ha de conocer lenguas, ha de estar perfectamente orientado en los adelantos de las ciencias. Un modelo de virtud, un espejo de honradez, un ejemplo vivo de humana perfección. Que en nada tenga que ser reprochado, que nada tenga que reprocharse a sí mismo. El maestro ha de ser desinteresado. La educación es una obra de abnegación y de sacrificio, no de granjería. Ha de ser sabio para saber capacitar a los niños de hoy, hombres del mañana.

»Dada la misión trascendental que el maestro ha de realizar en la sociedad, su formación, hoy por hoy, es algo deficiente. Convendría intensificar los estudios y formar unos planes más vastos. Quizá sería conveniente que la formación del maestro fuese universitaria. Podría crearse en la Universidad una nueva facultad, un nuevo grupo de estudios con el título de Facultad de Magisterio, Facultad de Educación u otro semejante.»

(Apunts de Gaità Delhom, alumne de primer curs de Pedagogia, el curs 1930-1931, a la Normal de Girona. El professor era Cassià Costal.)

1930-1935. Grup d'alumnes en un menjador escolar, possiblement del Grup Escolar Bruguera. Ajuntament de Girona. CRDI (Josep Jou Parés)

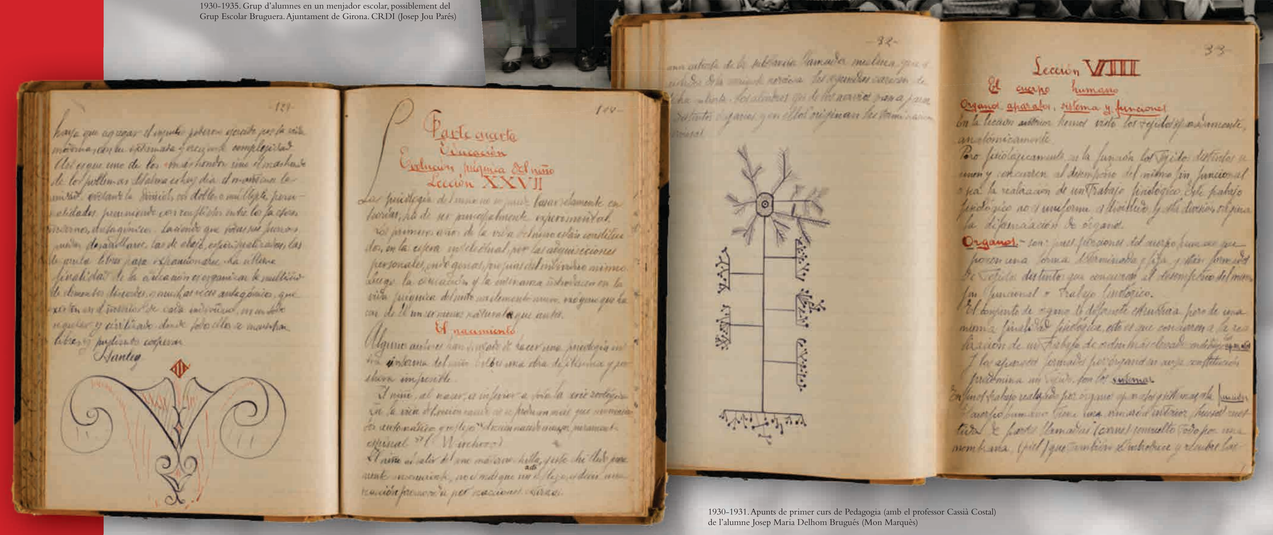

1930-1931. Apunts de primer curs de Pedagogia (amb el professor Cassià Costal) de l'alumne Josep Maria Delhom Bruguès (Mon Marquès)

1933. Escola Racionalista de Salt. A la dreta, el mestre Expèdit Duran. Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Jaume Valls

1929. Escoles Nacionals de Salt. Grup d'alumnes amb el director, Sr. Lluís Moreno. Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Jordi Valls i Bustins

1930-1935. Grup d'alumnes en un menjador escolar, possiblement del Grup Escolar Bruguera. Ajuntament de Girona. CRDI (Josep Jou Parés)

1937. Escoles Nacionals de Salt. Grup d'alumnes. Col·lecció particular JM Oliveras

LA FORMACIÓ PERMANENT

El 1903 els mestres públics gironins van promoure les «Converses pedagògiques». Va ser una experiència inèdita de formació permanent autogestionada. Fruit de la primera conversa, dedicada als treballs manuals escolars, el juny de 1903 es va organitzar a Girona una trobada de deu dies sobre el mateix tema. Va ser la primera Escola d'Estiu de Catalunya. Hi participaren 27 mestres (15 homes i 12 dones). El ponent va ser el mestre Esteve Carles, de Cassà de la Selva.

Altres activitats de formació eren els cicles de conferències que van tenir lloc a les capitals comarcals, sobre temes que interessaven el magisteri. Per exemple, les que es van fer el 1935 a Figueres sobre «L'educació moral en una escola» (maig), «L'ensenyament del dibuix a la meva escola» (juny), «Treballs manuals» (octubre) i «Formació del gust literari de les nenes» (novembre).

Per altra part, els mestres de les comarques gironines participaren com a professors i com a alumnes a les Escoles d'Estiu celebrades a Barcelona durant l'etapa de la Mancomunitat i durant la República.

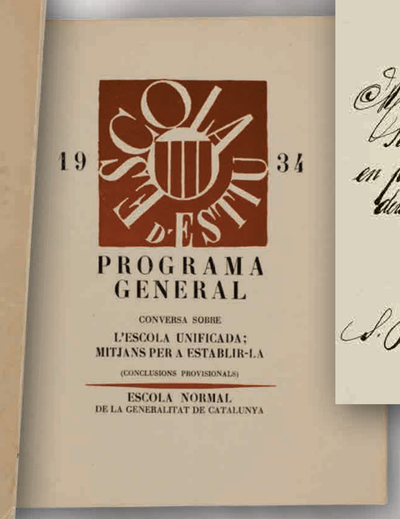

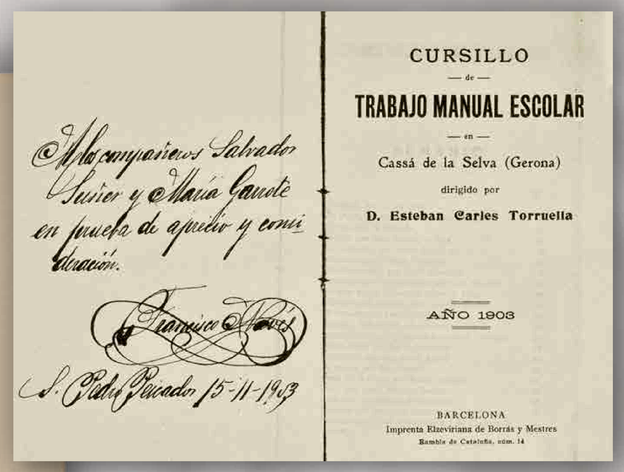

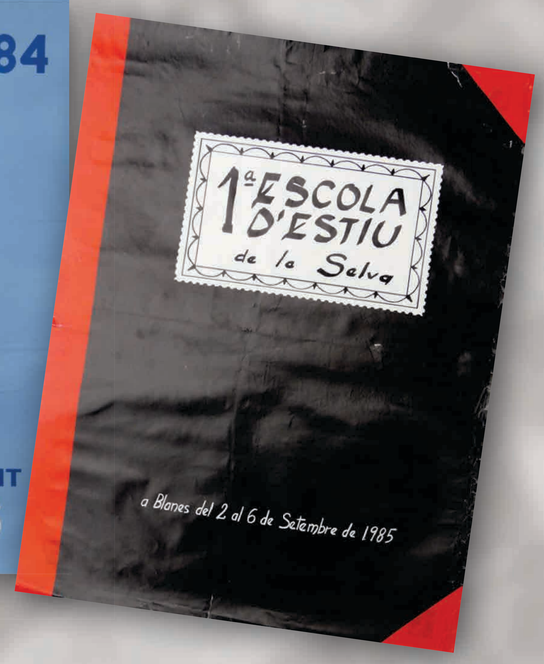

1990. Imatges del llibre *Narcís Masó, pedagog de l'escola activa*. Autor Salomió Marquès. (Teresa Cànoves)

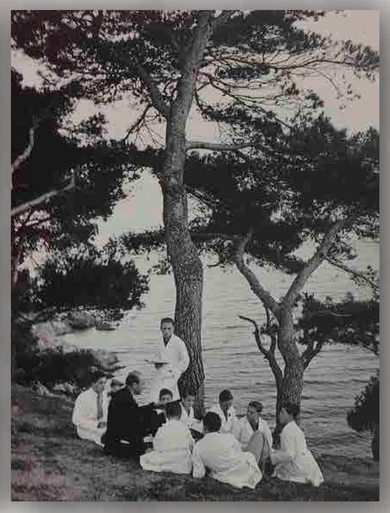

L'ESCOLA NORMAL DURANT LA GUERRA CIVIL

La Guerra Civil i la revolució del juliol de 1936 tingueren un tràgic reflex en la Normal gironina, entre el professorat i també entre l'alumnat. Els professors Joaquim Font i Fargas i Josep Barceló Casademont van ser assassinats la «nit de Roses», el 30 d'octubre de 1936. Mossèn Jordà, Joan Gomis Llambias i Manuel Xiberta van ser destituïts. El mestre Dídac Tarradell, de l'escola Annexa, va morir en circumstàncies confuses el 24 d'agost, a l'inici de la revolució.

L'anormalitat va ser la constant durant aquesta etapa: estudiants mobilitzats, tardança a començar el curs escolar, professors expulsats i no substituïts. Hi ha una relativa desorganització i es donen solucions que responen a necessitats urgents i a canvis sovintejats.

1923/10/27-1955/10/14. Llibre d'actes de les sessions del Claustre de l'Escola Normal Femenina. CAT AUdG F1 ENM01/03

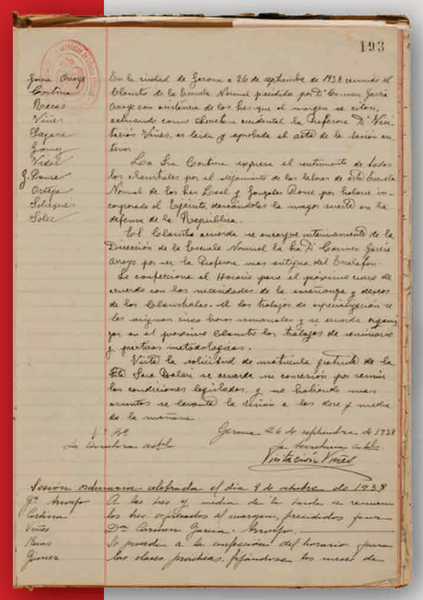

1938 ca. La guerra vista pels petits. Dibuixos escolars realitzats pels alumnes del grup escolar Carles Marx, de Girona. (Mon Marquès)

1936. Imatges del llibre *L'escola nova unificada*. Generalitat de Catalunya. (Mon Marquès)

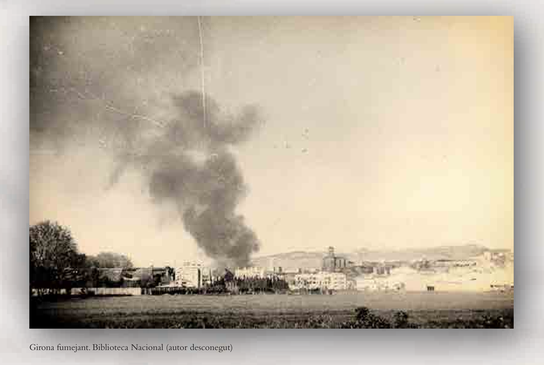

Girona fumejant. Biblioteca Nacional (autor desconegut)

1939/02/04. Soldats de les tropes franquistes apagant un incendi a la Casa Boué el dia de l'arribada a la ciutat. Biblioteca Nacional (autor desconegut)

ELS ESTUDIS DE MAGISTERI SOTA LA DICTADURA FRANQUISTA

Acabada la guerra, Miquel Santaló, Adelina Cortina i les germanes Uriz, entre altres professors de la Normal, anaren a l'exili. També s'exilià Josep Mascort, que va ser el director-comissari de la Normal durant l'etapa de la Guerra Civil.

El trencament amb el model republicà va ser total. A Catalunya, gairebé l'11 % dels mestres (homes i dones) marxaran a l'exili. En un primer moment, el buit deixat pels morts, exiliats i expulsats va ser omplert amb persones escollides amb criteris polítics i no pas professionals (*alféreces provisionales*, etc.). Gairebé un 30 % dels que es van quedar serà sancionat, i tots els mestres en exercici hauran de fer un curset de dues setmanes per adequar la seva formació als ideals de la *Nueva España*. La funció docent quedava subordinada als interessos de la religió i de la pàtria.

La normalitat escolar a l'Escola Normal de Girona no s'aconseguí fins al 1942.

Pel que fa al pla d'estudis dels futurs mestres, es produirà una regressió al model del 1914. La Llei d'educació primària del 1945 establia que per accedir als estudis de mestre n'hi havia prou amb tenir el batxillerat elemental, haver complert 14 anys i superar un examen d'ingrés. La carrera durava tres cursos, que nois i noies feien separadament. La religió tornava a formar part de les assignatures que calia estudiar, i n'hi havia una de nova, la Formación del Espíritu Nacional. El català desapareix del pla d'estudis i també de les classes. L'ideari nacional-catòlic serà l'eix dels nous ensenyaments dels futurs mestres, uns ensenyaments ben diferents dels de l'època republicana.

Entre 1939 i 1971 hi hagué quatre plans d'estudis (1942, 1946, 1950 i 1967).

El canvi de denominació dels estudis de magisteri és significatiu. A partir del 1945, amb l'ordre de 21 de juliol de 1945 (BOE núm. 221, de 09/08/1945) «*las actuales Escuelas Normales del Magisterio Primario se denominarán en lo sucesivo Escuelas del Magisterio*». Quan el juny de 1963 es decretà la reunificació de les dues escoles, s'imposà la fórmula Escuela del Magisterio de Gerona. Dos anys més tard es rehabilità el nom de Escuela Normal. I tres anys després, el Ministeri va demanar a aquests centres que triessin un nom. A Girona es va escollir el de Joaquim Ruyra.

Els noms oficials que s'havien posat anteriorment a les Normals de Girona també eren significatius. La masculina, el 1949, es posà sota l'advocació del capellà Jaume Balmes, i la femenina, del jesuïta Ramón Ruiz Amado, dos noms que sintonitzaven amb una línia de pensament tradicional i clerical.

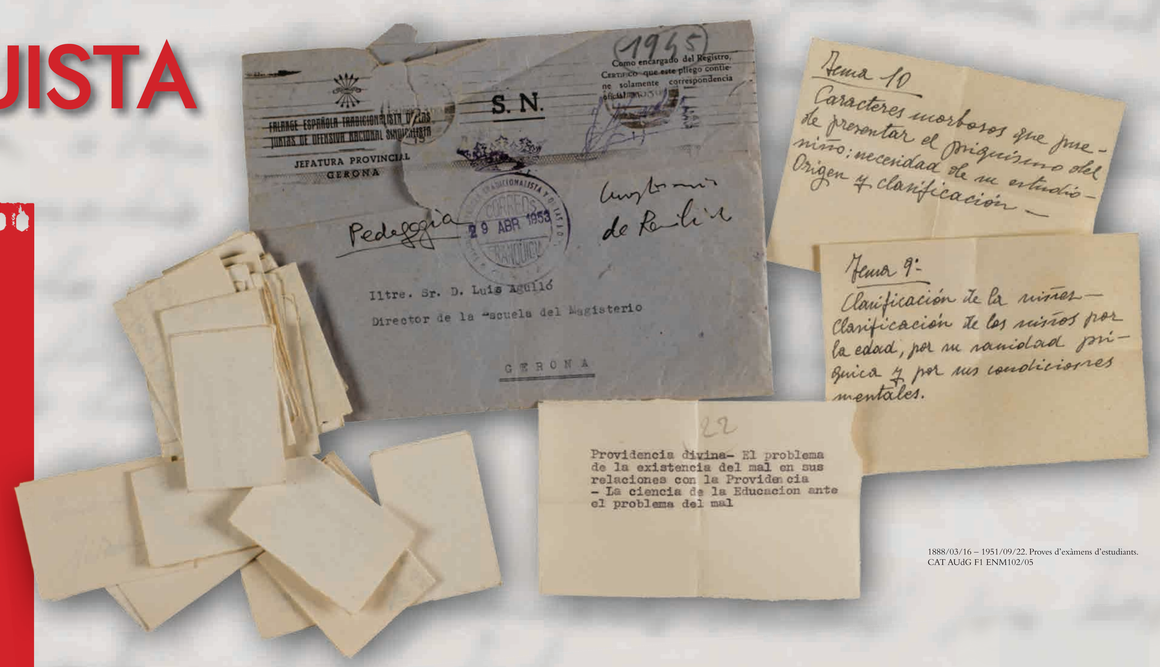

1888/03/16 – 1951/09/22. Proves d'exàmens d'estudiants. CAT AUdG F1 ENM102/05

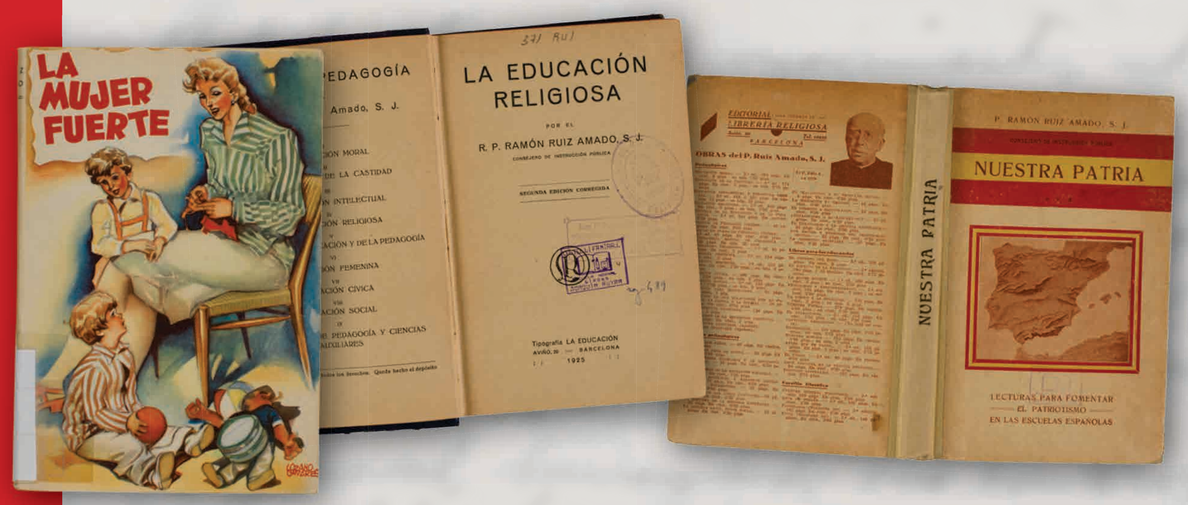

1940. Desfilada militar davant l'escola Bruguera. Ajuntament de Girona. CRDI (Lluís Solà Jover)

EL FUTUR MESTRE DEL FRANQUISME

A la primera circular de la Inspecció de Girona, el 1939, ja es marcava la línia general de com havia de ser el futur mestre de la dictadura: *«Maestros sanos de cuerpo y espíritu, poseídos del fervor necesario para arrastrar inquietudes infantiles; con valor suficiente para afrontar la tarea que exige de nosotros renunciación y sacrificio, y valentía suficiente para sostener nuestras creencias; entusiasmo inquebrantable para transmitir el amor que precisa la tierra bendita que nos vió nacer, la de las grandes epopeyas e incontables heroísmos. Siempre firme nuestra fe en Dios y en España y completa nuestra obediencia al Caudillo.»*

El gener del 1952, la delegada provincial de la Sección Femenina i després professora de la Normal femenina manifestava: «*Hay que hacer vivir en la escuela el Nacional-sindicalismo, y no convertirlo en una asignatura explicada con más o menos calor. Que las niñas aprendan los problemas de la patria poco a poco. Que aprendan el gobierno de la casa y la manera de evitar la mortalidad infantil por conocimiento de la higiene y la alimentación adecuada a los niños. Se debe educar el gusto y el modo de hacer más agradable la convivencia familiar y social. Aficionarlas a la música, a los villancicos, al canto gregoriano y popular para que desechen de sus casas los horribles cuplés de moda. Aficionarlas al aire y al sol, al deporte que las quita luego del ambiente impuro de los cines y los bailes.*»

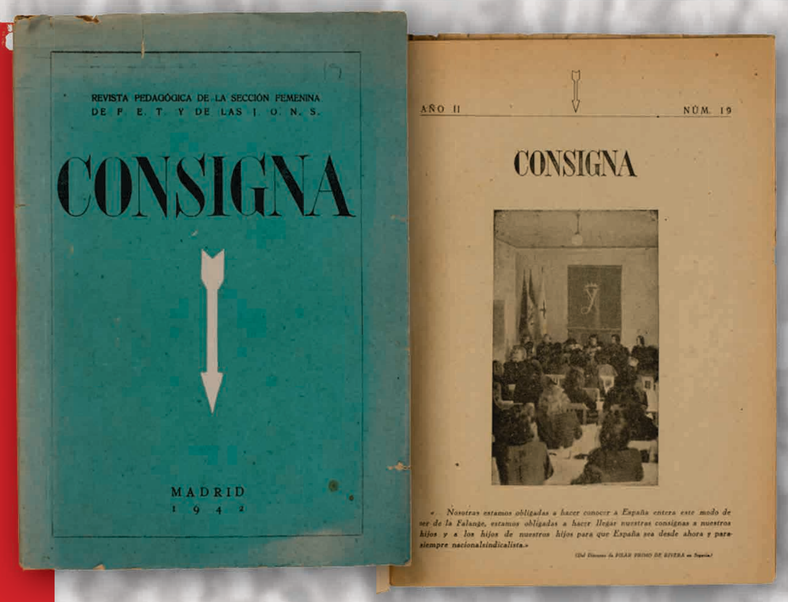

1970/11/30.Victorino Anguera i Sansó, governador civil de Girona, visita La Cerdanya. Ajuntament de Girona. CRDI (Narcís Sans Prats)

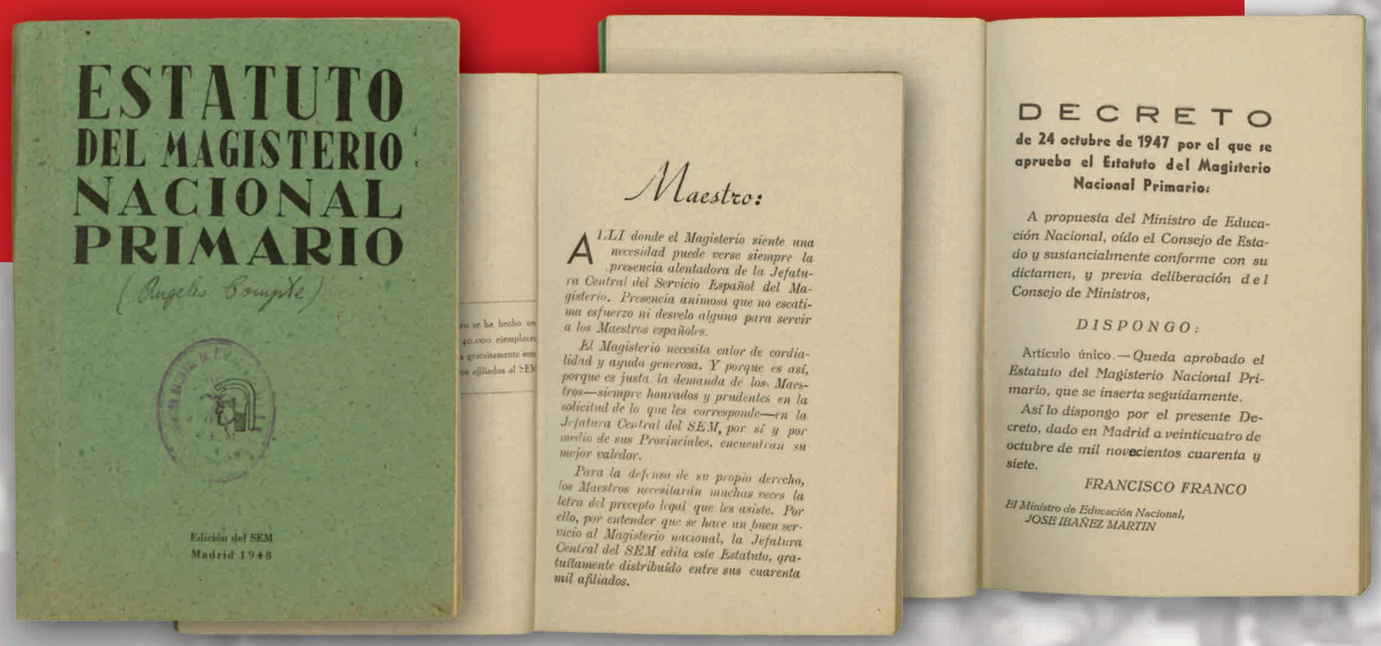

1920 ca. Interior d'una aula de l'escola Joan Bruguera. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

L'ESTUDIANTAT ES MOU

Dins el clima de manca de llibertats de tot tipus que oprimia el país durant la dictadura franquista, es dóna més valor a algunes de les activitats que organitzaren els futurs mestres, especialment durant el tardofranquisme. La Normal canviava al ritme dels canvis que es produïen a la societat.

Destaquem, entre altres esdeveniments:

- La publicació de la revista *Som* entre els anys 1966 i 1970, amb un to crític que no agradà a una part del professorat, que finalment la convertí en un mural. Va ser un instrument de conscienciació catalana.
- Les representacions teatrals per la festa de Sant Tomàs, al teatre Municipal.
- Inici, el novembre de 1968, de classes voluntàries de català, a càrrec de Salvador Sunyer. El mateix mes s'organitza una conferència del pedagog Joan Triadú sobre Pompeu Fabra i la cultura catalana.
- Adhesió, el 1970, a la campanya d'Òmnium Cultural per demanar que l'ensenyament sistemàtic del català fos inclòs a la Llei d'Educació que estava preparant el govern central.
- La pressió de l'alumnat va aconseguir, el 1968, que no es renovés el contracte a una professora interina que es limitava a dictar els apunts a classe. Es tractava de l'assignatura de Pedagogia i Història de l'Educació.

Hi ha canvis d'actituds. A l'inici del curs 1967-1968, el director del centre fa la descripció següent: «*Hem encetat un nou curs amb una missa celebrada a l'església de Sant Josep, a les nou. Poca assistència de nois. El mossèn no n'ha trobat cap que volgués ajudar-lo.*»

1970. Viatge de fi de curs de les alumnes de l'Escola Normal a Galícia. (Marta Serra)

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA
ESCOLA UNIVERSITÀRIA DEL PROFESSORAT D'E.G.B. DE GIRONA
GIRONA
Teléfons 20 16 48 - 20 85 54

D. PERE CORNELLA ROCA, SECRETARIO DE LA ESCUELA UNIVERSITARIA DEL PROFESORADO DE EGB DE GERONA,

C E R T I F I C O : Que D. IGNASI PELACH BUSOM impartió la asignatura de "Lengua Catalana" a los alumnos de tercer curso de magisterio (Plan de 1.967) durante los años académicos 72-73, 73-74 y 74-75.

Y para que conste, a petición del interesado, firmo la presente certificación, con el Visto Bueno del Ilmo. Sr. Director de la Escuela, en Gerona, a diez y siete de mayo de mil novecientos ochenta y cuatro.

Vº Bº
El Director,

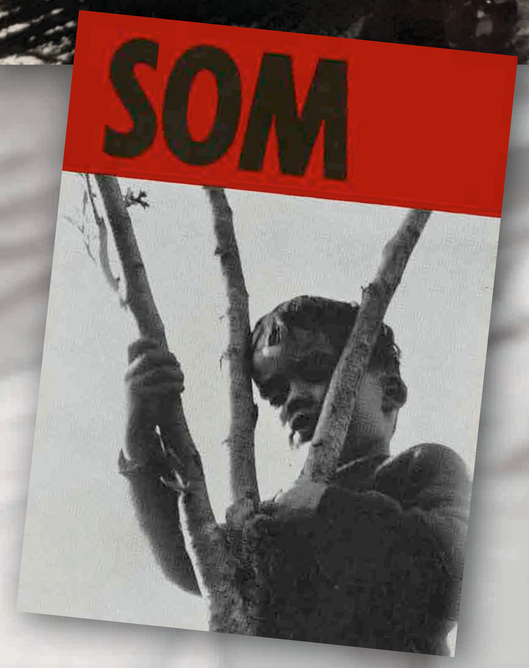

PROGRAMA DE ACTOS A CELEBRAR

SÁBADO, DÍA 6

DOMINGO, DÍA 7

LUNES, DÍA 8

MARZO DE 1948

FIESTA DE STO. TOMÁS DE AQUINO

PATRÓN DE LOS ESTUDIANTES

PROGRAMA GENERAL DE ACTOS

1967. Actors i director de l'obra *L'Inspector* al Teatre Municipal de Girona. CAT AUdG ENM FP009. (Arxiu Josep Clara)

Retrat d'alumnes de magisteri a la Rambla. CAT AUdG ENM FN007

1967-68. Celebració de Sant Tomàs (Anna Juárez)

ESTUDIS UNIVERSITARIS

A la dècada dels seixanta, amb els canvis que s'anaven produint al país deguts a la industrialització, el turisme i l'emigració, quedava clar que la formació dels mestres era del tot inadequada i calia posar-la al dia.

Amb la Llei General d'Educació del 1970, a més d'estructurar el nou sistema escolar, es proposà una nova formació inicial dels mestres, substancialment diferent de l'anterior. Els canvis més rellevants eren:

- Caràcter universitari mixt.
- Per accedir-hi calia haver cursat el BUP i el COU.
- Primacia de l'especialització (preescolar, filologia, ciències i ciències socials) per damunt del bagatge comú.

El setembre de 1971 la Junta Nacional de Universidades determinà que l'Escola Normal Joaquim Ruyra s'integrés a la Universitat Autònoma de Barcelona, com a Escola Universitària. La Normal de Girona esdevé un centre de la Universitat Autònoma de Barcelona per decret de 25 de maig de 1972.

El desembre de 1985 s'aprova la creació de l'Estudi General de Girona, que agrupava els centres gironins que depenien de la Universitat Autònoma de Barcelona, i l'Escola Normal s'hi incorpora. Eren els primers passos cap a la constitució de la Universitat de Girona.

Finalment es feia realitat aquell desig dels mestres renovadors de les primeres dècades de segle, que demanaven que els estudis de mestre tinguessin categoria universitària. Se'ls va donar el nom d'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB.

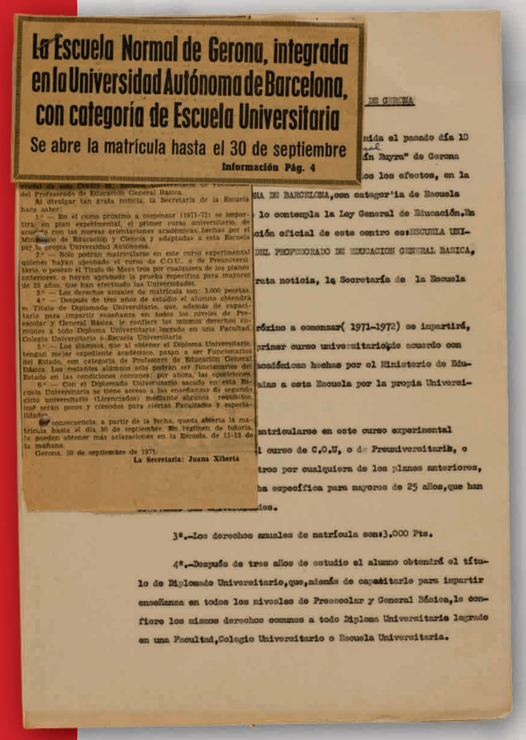
La Escuela Normal de Gerona, integrada en la Universidad Autónoma de Barcelona, con categoría de Escuela Universitaria

Se abre la matrícula hasta el 30 de septiembre

Información Pág. 4

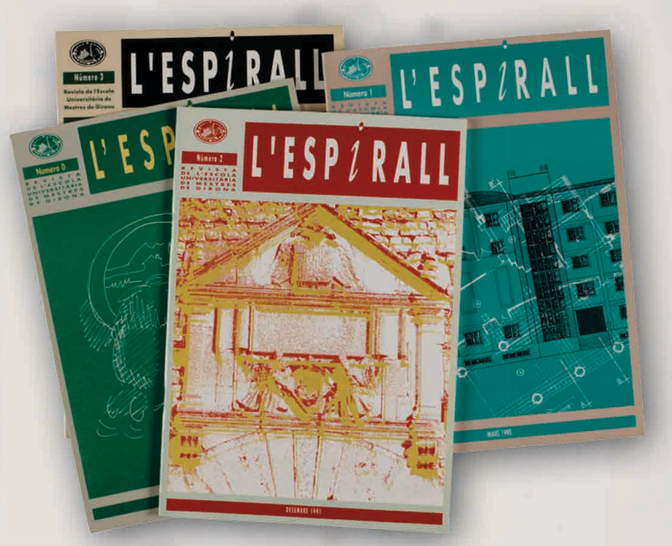

1982. Estudiants de la secció de Filologia, promoció 1979-1982

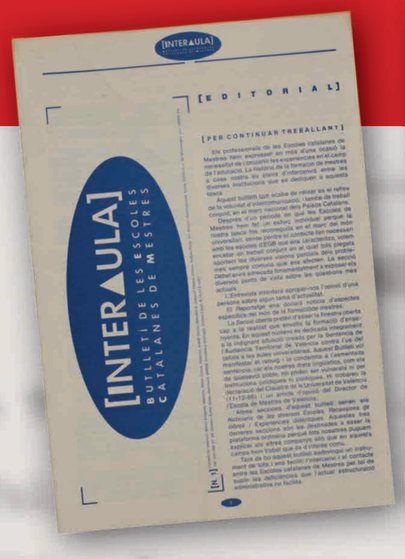

EL PERFIL DEL MESTRE

Ja en democràcia i amb categoria universitària, els sectors renovadors del professorat de les Escoles de Mestres es plantegen renovar la formació dels docents. Es parla d'un nou estil de mestre. De les conclusions que el Seminari Coordinador de les Escoles de Mestres de Catalunya elabora el curs 1981-1982, en destaquen:

- capacitat per captar la realitat de l'entorn,
- capacitat d'anàlisi i de síntesi,
- capacitat de crítica i d'autocrítica,
- capacitat creativa i organitzadora,
- capacitat per adaptar-se i integrar-se en un grup,
- actitud oberta, comunicativa, participativa i optimista,
- estabilitat emocional.

Tots els mestres que es dediquen a qualsevol nivell de l'ensenyament preescolar i bàsic han de tenir una formació professional equivalent quant a duració, dificultat i categoria.

Es defensa un mestre polivalent i globalitzat, amb una certa àrea d'interès propi, de caire opcional.

1982. X Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Pablo García Cortés, Pablito)

1986. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Pablo García Cortés, Pablito)

1979. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1976/09/06. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1976/09/06. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1984. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1984. Escola d'Estiu de Girona. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

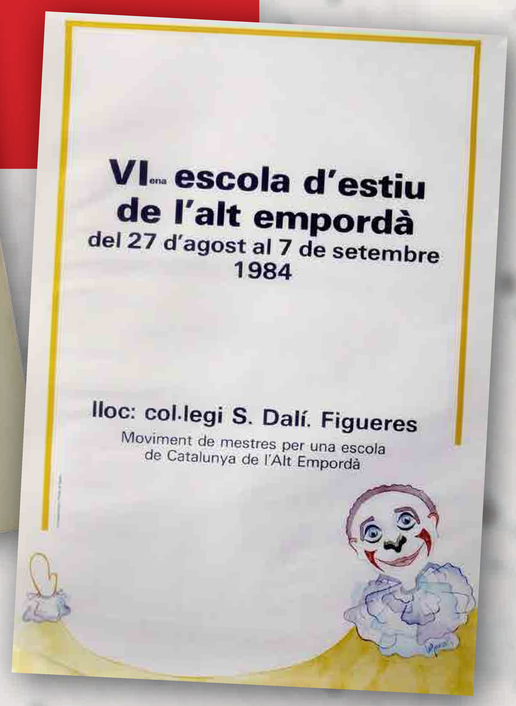

ELS ESTUDIS DE MESTRE A LA UNIVERSITAT DE GIRONA

La Universitat de Girona va ser creada el desembre de 1991 per la Llei 39/1991 del Parlament de Catalunya amb cinc facultats, una de les quals era la de Ciències de l'Educació (avui Facultat d'Educació i Psicologia). En aquesta Facultat s'imparteixen els estudis de Magisteri, juntament amb els de Pedagogia, Psicologia i Educació Social.

Fets destacables:

· Uns primers anys dedicats a consolidar l'estructura de la nova Facultat. Ocupen el Deganat Salomó Marquès, Paco Jiménez i Quim Pèlach.

· El 1997 s'introdueix la titulació de Psicopedagogia com a segon cicle de llicenciatura.

Juntament amb la Facultat d'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona, es van iniciar els contactes i les accions per mobilitzar les facultats d'Educació de Catalunya i de la resta de l'Estat per reclamar la transformació de les diplomatures de Magisteri en llicenciatures.

· 1996. Pere Darder (degà de la UAB) i Quim Pèlach (degà de la UdG) van convocar a la UdG, amb el suport i la presència del rector, una jornada per debatre un canvi en profunditat dels estudis de Magisteri: «Una Llicenciatura per als i les mestres del segle XXI».

· 1997. Creació de la Comissió Interuniversitària de Facultats d'Educació de Catalunya, que elaborà una proposta.

· 1998. Trasllat de les conclusions a la Conferencia de Decanos y Directores de Facultades y Escuelas Universitarias con Formación de Maestros.

· 17 de maig de 1999. El diputat gallec Francisco Rodríguez Sánchez presentà una proposició no de llei a la Mesa del Congrés de Diputats: «El Congreso de los Diputados insta al Gobierno-Ministerio de Educación y Cultura a impulsar la transformación de los actuales estudios de Magisterio en Licenciatura, de forma que la exigencia de formación para las distintas etapas del sistema educativo no universitario sea del mismo nivel académico y como forma de hacer viable la homologación del profesorado.»

· L'any 2009 les diplomatures es transformen en graus; el mateix any s'aprova el Grau de Mestre d'Educació Infantil i el de Mestre d'Educació Primària.

1991/12/12. Aprovació de la Llei de creació de la UdG al Parlament de Catalunya (Lluïsa Gràcia)

1991/12/13. Celebració de la creació de la UdG a l'edifici del Seminari (Lluïsa Gràcia)

1992. Celebració de la creació de la UdG. *CAT AUdG F10 SU001 0075.*

2000/10/05. Assemblea d'estudiants de la Facultat de Ciències de l'Educació. Ajuntament de Girona. CRDI (Lluís Romero Estabol)

1994/01/28. Sessió constituent del Claustre a la sala d'actes de la Facultat de Ciències de l'Educació. Ajuntament de Girona. CRDI (Anna Maria Carreras Vidal)

1997/10/22. Inauguració del nou curs a la Facultat de Ciències de l'Educació. Ajuntament de Girona. CRDI (Anna Maria Carreras Vidal)

1996/04/25. Primera festa de primavera a la Facultat de Ciències de l'Educació. Ajuntament de Girona. CRDI (Anna Maria Carreras Vidal)

1994/01/28. Homenatge als mestres exiliats i presentació del llibre *L'escòl dels mestres*, de Salomó Marquès. Ajuntament de Girona. CRDI (Lluís Serrat Masferrer)

PLANS D'ESTUDIS NOTORIS

1914 (Decret de 30 d'agost de 1914)

Aquest pla establia com a titulació única la de Mestre de Primera Ensenyança. Totes les Escoles Normals s'homogeneïtzaven i passaven a dependre directament de l'Estat. Aquest nou pla d'estudis comportà unes millores evidents respecte als anteriors, però no deixava de ser modest en els propòsits i en l'orientació. Era regit per uns criteris enciclopedistes, amb la pretensió de dotar els futurs mestres d'una base de cultura general suficient, però sense gaire contingut específicament professional. Les pràctiques, per exemple, eren previstes com una assignatura més.

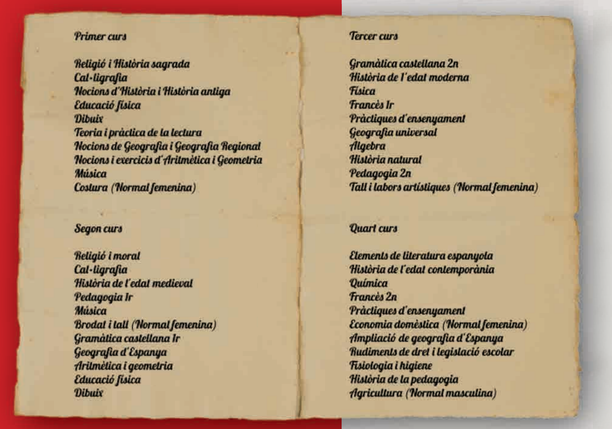

Primer curs

Religió i Història sagrada
Cal·ligrafia
Nocions d'Història i Història antiga
Educació física
Dibuix
Teoria i pràctica de la lectura
Nocions de Geografia i Geografia Regional
Nocions i exercicis d'Aritmética i Geometria
Música
Costura (Normal femenina)

Segon curs

Religió i moral
Cal·ligrafia
Història de l'edat medieval
Pedagogia Ir
Música
Brodat i tall (Normal femenina)
Gramàtica castellana Ir
Geografia d'Espanya
Aritmética i geometria
Educació física
Dibuix

Tercer curs

Gramàtica castellana 2n
Història de l'edat moderna
Física
Francès Ir
Pràctiques d'ensenyament
Geografia universal
Algebra
Història natural
Pedagogia 2n
Tall i labors artístiques (Normal femenina)

Quart curs

Elements de literatura espanyola
Història de l'edat contemporània
Química
Francès 2n
Pràctiques d'ensenyament
Economia domèstica (Normal femenina)
Ampliació de geografia d'Espanya
Rudiments de dret i legislació escolar
Fisiologia i higiene
Història de la pedagogia
Agricultura (Normal masculina)

1950 (Decret de 7 de juliol de 1950)
PLA DE LA DICTADURA

Aquest pla d'estudis, com pràcticament tots els de la Dictadura, tenia com a funció principal esborrar l'obra de la II República i dissenyar un ordre en què la funció docent era subordinada als interessos de la religió i de la pàtria. Es passà a una planificació tecnocràtica de l'educació, i es va fer necessari un nou projecte educatiu per tal d'adaptar l'aparell escolar al desenvolupament socioeconòmic, que demanava mà d'obra qualificada. Les pràctiques d'ensenyament tornaven a ser una assignatura més. Després del segon curs, els alumnes havien d'assistir a un campament del Frente de Juventudes o de la Sección Femenina per rebre la formació patriòtica corresponent al diploma d'instructor o instructora elemental, requisit necessari per a la tramitació del títol professional.

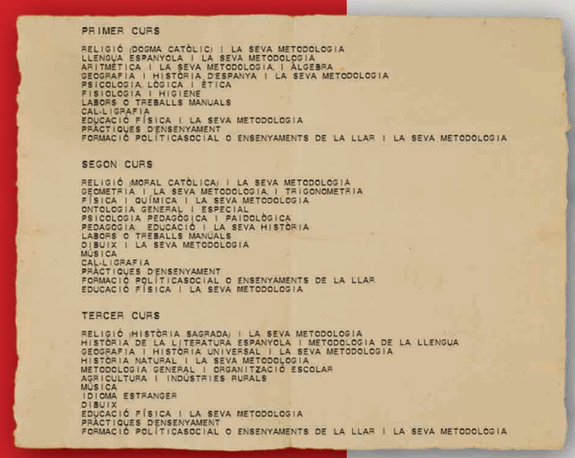

PRIMER CURS

RELIGIÓ (DOGMA CATÒLIC) I LA SEVA METODOLOGIA
LLENGUA ESPANYOLA I LA SEVA METODOLOGIA
ARITMÉTICA I LA SEVA METODOLOGIA I ÀLGEBRA
GEOGRAFIA I HISTÒRIA D'ESPANYA I LA SEVA METODOLOGIA
PSICOLOGIA LÒGICA I ÈTICA
FISIOLOGIA I HIGIENE
LABORS O TREBALLS MANUALS
CAL·LIGRAFIA
EDUCACIÓ FÍSICA I LA SEVA METODOLOGIA
PRÀCTIQUES D'ENSENYAMENT
FORMACIÓ POLÍTICASOCIAL O ENSENYAMENTS DE LA LLAR I LA SEVA METODOLOGIA

SEGON CURS

RELIGIÓ (MORAL CATÒLICA) I LA SEVA METODOLOGIA
GEOMETRIA I LA SEVA METODOLOGIA I TRIGONOMETRIA
FÍSICA I QUÍMICA I LA SEVA METODOLOGIA
ONTOLOGIA GENERAL I ESPECIAL
PSICOLOGIA PEDAGÒGICA I PAIDOLÒGICA
PEDAGOGIA. EDUCACIÓ I LA SEVA HISTÒRIA
LABORS O TREBALLS MANUALS
DIBUIX I LA SEVA METODOLOGIA
MÚSICA
CAL·LIGRAFIA
PRÀCTIQUES D'ENSENYAMENT
FORMACIÓ POLÍTICASOCIAL O ENSENYAMENTS DE LA LLAR
EDUCACIÓ FÍSICA I LA SEVA METODOLOGIA

TERCER CURS

RELIGIÓ (HISTÒRIA SAGRADA) I LA SEVA METODOLOGIA
HISTÒRIA DE LA LITERATURA ESPANYOLA I METODOLOGIA DE LA LLENGUA
GEOGRAFIA I HISTÒRIA UNIVERSAL I LA SEVA METODOLOGIA
HISTÒRIA NATURAL I LA SEVA METODOLOGIA
METODOLOGIA GENERAL I ORGANITZACIÓ ESCOLAR
AGRICULTURA I INDÚSTRIES RURALS
MÚSICA
IDIOMA ESTRANGER
DIBUIX
EDUCACIÓ FÍSICA I LA SEVA METODOLOGIA
PRÀCTIQUES D'ENSENYAMENT
FORMACIÓ POLÍTICASOCIAL O ENSENYAMENTS DE LA LLAR I LA SEVA METODOLOGIA

1976 (Acord de 15 de desembre de 1986)
PLA UNIVERSITARI

El curs 1971-1972 començà un nou pla d'estudis, experimental i universitari. El 25 de maig de 1972 la Normal de Girona esdevingué un centre de la Universitat Autònoma de Barcelona. Des del curs 1971-1972 fins al 1976-1977 va haver-hi canvis d'assignatures pràcticament cada any. Hi hagué una sobrecàrrega d'assignatures i hores lectives. El 13 de juny de 1977 (dos dies abans de la celebració de les primeres eleccions democràtiques després de 1936), el Ministeri va establir les directrius d'un pla indicatiu, a les quals s'havien d'acomodar les Escoles de Formació del Professorat, sense perjudici de l'autonomia universitària i les peculiaritats de cada districte. La Formación del Espíritu Nacional desapareixia de les llistes de les assignatures i la religió passava a ser optativa. Durant el curs 1972-1973 s'introduí la llengua catalana. L'escola de Girona fou la primera de tot l'Estat que implantà l'especialització de Preescolar. Les especialitats cursades a Girona van ser Ciències, Ciències Humanes, Filologia i Preescolar. Aquestes titulacions permetien el pas a un segon cicle universitari.

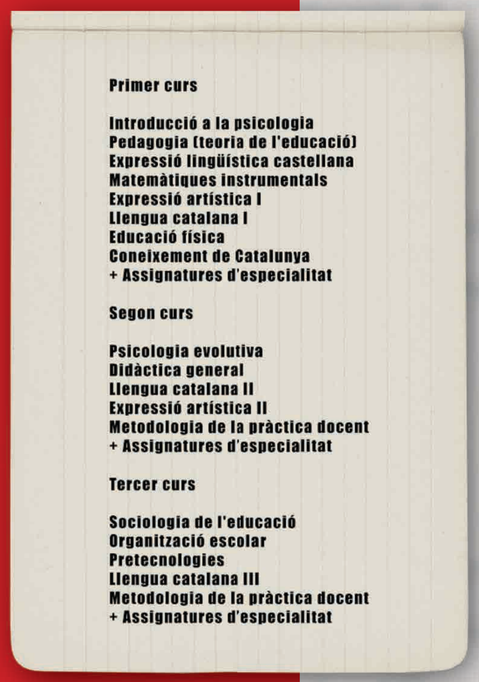

Primer curs

Introducció a la psicologia
Pedagogia (teoria de l'educació)
Expressió lingüística castellana
Matemàtiques instrumentals
Expressió artística I
Llengua catalana I
Educació física
Coneixement de Catalunya
+ Assignatures d'especialitat

Segon curs

Psicologia evolutiva
Didàctica general
Llengua catalana II
Expressió artística II
Metodologia de la pràctica docent
+ Assignatures d'especialitat

Tercer curs

Sociologia de l'educació
Organització escolar
Pretecnologies
Llengua catalana III
Metodologia de la pràctica docent
+ Assignatures d'especialitat

1931 (Decret de 29 de setembre de 1931)
PLA PROFESSIONAL

Aquest pla tingué un tarannà professionalitzador, democratitzador i civil. Per accedir-hi era necessari un concurs oposició d'ingrés. Els tres primers cursos eren de preparació professional acadèmica en tres grans àmbits: un de coneixements filosòfics, psicopedagògics i socials; el segon, compost de diverses disciplines, amb la corresponent metodologia i didàctica, i el tercer, que englobava les matèries artístiques i pràctiques. El quart curs era un any complet de pràctiques, i era remunerat. El pla també establia la coeducació, i la religió deixava de ser una assignatura del currículum. L'alumne que aprovava accedia directament al magisteri públic.

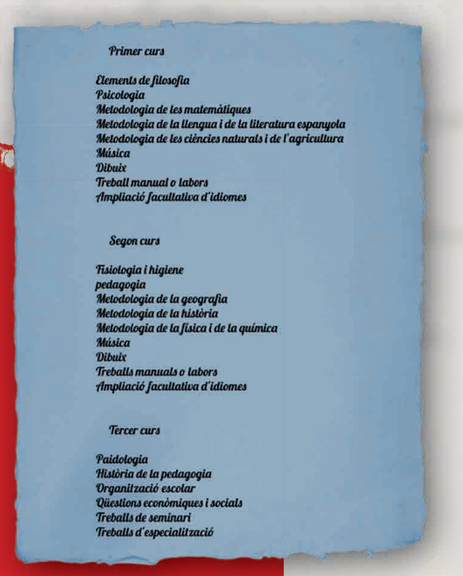

Primer curs

Elements de filosofia
Psicologia
Metodologia de les matemàtiques
Metodologia de la llengua i de la literatura espanyola
Metodologia de les ciències naturals i de l'agricultura
Música
Dibuix
Treball manual o labors
Ampliació facultativa d'idiomes

Segon curs

Fisiologia i higiene
pedagogia
Metodologia de la geografia
Metodologia de la història
Metodologia de la física i de la química
Música
Dibuix
Treballs manuals o labors
Ampliació facultativa d'idiomes

Tercer curs

Paidologia
Història de la pedagogia
Organització escolar
Qüestions econòmiques i socials
Treballs de seminari
Treballs d'especialització

1967 (Ordre ministerial d'1 de juny de 1967)
PLA DEL DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC

Es considera el millor pla de la política educativa de la Dictadura. Va coincidir amb el desenvolupament econòmic dels anys seixanta i amb l'etapa d'obertura, de canvis socials i d'augment del pressupost del Ministeri d'Educació. Recordava aspectes del pla professional de la República i significà una nova dignificació de les Normals, però dissortadament el Ministeri no va poder mantenir-lo. El tercer curs era un any complet de pràctiques, i era remunerat.

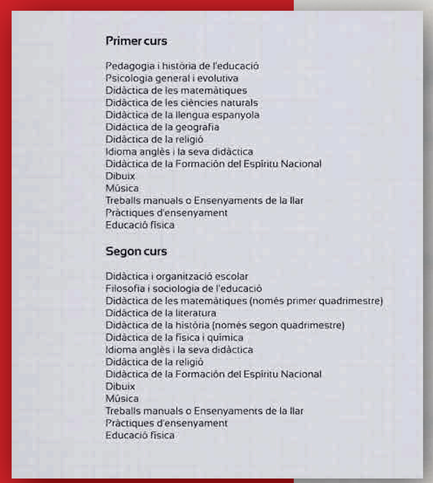

Primer curs

Pedagogia i història de l'educació
Psicologia general i evolutiva
Didàctica de les matemàtiques
Didàctica de les ciències naturals
Didàctica de la llengua espanyola
Didàctica de la geografia
Didàctica de la religió
Idioma anglès i la seva didàctica
Didàctica de la Formación del Espíritu Nacional
Dibuix
Música
Treballs manuals o Ensenyaments de la llar
Pràctiques d'ensenyament
Educació física

Segon curs

Didàctica i organització escolar
Filosofia i sociologia de l'educació
Didàctica de les matemàtiques (només primer quadrimestre)
Didàctica de la literatura
Didàctica de la història (només segon quadrimestre)
Didàctica de la física i química
Idioma anglès i la seva didàctica
Didàctica de la religió
Didàctica de la Formación del Espíritu Nacional
Dibuix
Música
Treballs manuals o Ensenyaments de la llar
Pràctiques d'ensenyament
Educació física

2014 (Reial decret de 29 d'octubre de 2007)
PLA ACTUAL, BOLONYA

El juny de 1999, els ministres d'educació superior de 29 països europeus van signar la Declaració de Bolonya, que estableix els fonaments per a la construcció de l'espai europeu d'educació superior (EEES), amb l'horitzó d'implementació general al 2010. L'objectiu de l'EEES és la millora de la qualitat i la competitivitat internacional de l'educació superior a Europa, per incrementar la mobilitat i l'ocupació dels titulats universitaris europeus. Aquest procés de canvi dels estudis universitaris es coneix popularment com el «procés de Bolonya», ja que és en aquesta ciutat on es va signar el document inicial de referència, i està basat, principalment, en l'adopció d'una estructura comparable de les titulacions a escala europea i en una renovació metodològica docent. Els estudis de grau han d'oferir una formació acadèmica i professional que capaciti els estudiants per incorporar-se al món laboral. Els estudis de Magisteri a Girona es transformen en estudis de Grau d'Educació Infantil i de Grau d'Educació Primària, amb una durada de quatre cursos. Els plans d'estudis queden conformats per dos tipus de crèdits: els obligatoris i els optatius. Desapareixen les assignatures tradicionals i, fins i tot, el mateix concepte d'assignatura. Els crèdits s'estructuren en diversos mòduls interdisciplinaris de diversa càrrega creditícia. Al final dels quatre cursos, per obtenir el diploma, s'ha de demostrar la competència en una tercera llengua.

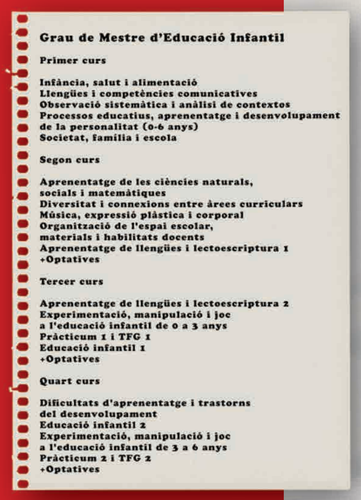

Grau de Mestre d'Educació Infantil

Primer curs

Infància, salut i alimentació
Llengües i competències comunicatives
Observació sistemàtica i anàlisi de contextos
Processos educatius, aprenentatge i desenvolupament de la personalitat (0-6 anys)
Societat, família i escola

Segon curs

Aprenentatge de les ciències naturals, socials i matemàtiques
Diversitat i connexions entre àrees curriculars
Música, expressió plàstica i corporal
Organització de l'espai escolar, materials i habilitats docents
Aprenentatge de llengües i lectoescriptura 1
+Optatives

Tercer curs

Aprenentatge de llengües i lectoescriptura 2
Experimentació, manipulació i joc a l'educació infantil de 0 a 3 anys
Pràcticum 1 i TFG 1
Educació infantil 1
+Optatives

Quart curs

Dificultats d'aprenentatge i trastorns del desenvolupament
Educació infantil 2
Experimentació, manipulació i joc a l'educació infantil de 3 a 6 anys
Pràcticum 2 i TFG 2
+Optatives

* Durant la carrera, cal superar també 21 crèdits que donen lloc a una Menció (mencions: educació en les arts visuals i plàstiques, educació física, expressions i ambients a l'escola bressol, llengües estrangeres, educació musical, tecnologies de la informació i la comunicació, teologia catòlica i la seva pedagogia, biblioteca escolar, educació científica i ambiental, coordinació i dinamització) i demostrar la competència en una tercera llengua.

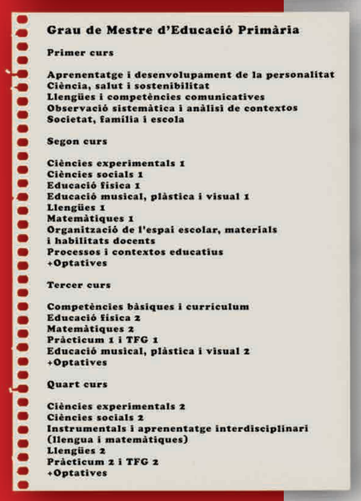

Grau de Mestre d'Educació Primària

Primer curs

Aprenentatge i desenvolupament de la personalitat
Ciència, salut i sostenibilitat
Llengües i competències comunicatives
Observació sistemàtica i anàlisi de contextos
Societat, família i escola

Segon curs

Ciències experimentals 1
Ciències socials 1
Educació física 1
Educació musical, plàstica i visual 1
Llengües 1
Matemàtiques 1
Organització de l'espai escolar, materials i habilitats docents
Processos i contextos educatius
+Optatives

Tercer curs

Competències bàsiques i curriculum
Educació física 2
Matemàtiques 2
Pràcticum 1 i TFG 1
Educació musical, plàstica i visual 2
+Optatives

Quart curs

Ciències experimentals 2
Ciències socials 2
Instrumentals i aprenentatge interdisciplinari (llengua i matemàtiques)
Llengües 2
Pràcticum 2 i TFG 2
+Optatives

* Durant la carrera, cal superar també 21 crèdits que donen lloc a una Menció (mencions: educació en les arts visuals i plàstiques, educació física, llengües estrangeres, educació musical, educació de persones adultes, tecnologies de la informació i la comunicació, teologia catòlica i la seva pedagogia, biblioteca escolar, educació científica i ambiental i coordinació i dinamització) i demostrar la competència en una tercera llengua.

LES SEUS DELS ESTUDIS DE MAGISTERI A GIRONA

1901
carrer de la Força, 27
(antic Institut Vell i actual Museu d'Història de Girona)

1914
Homes: plaça de la Catedral, 2
(Casa Pastors, antiga Audiència provincial de Girona)
Dones: carrer de Bellmirall, 3

1918
Homes: carrer d'Anselm Clavé, 30-32
(antic edifici Athenea)
Dones: carrer Gran Via de Jaume I, 3-5
(antiga Escola Normal femenina "Ruiz Amado")

1964
carrer de la Creu, 1
(actuals Facultats de Medicina i d'Infermeria)

2010
Plaça Sant Domènec, 9
(actual Facultat d'Educació i Psicologia)

1930. Façana de l'Institut Vell. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1979-1980. Carrer de la Força. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

1914
1930 ca. Plaça de la Catedral. Ajuntament de Girona. CRDI (Vàlcirs Fargnoli Iannetta)

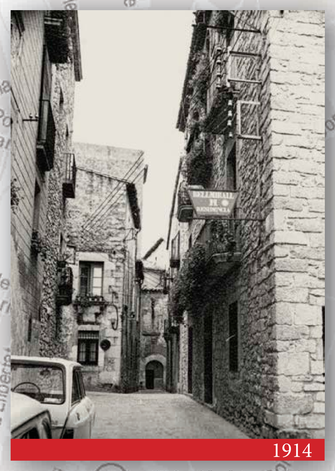

1975. Carrer Bellmirall. Ajuntament de Girona. CRDI (Autor desconegut)

2014. Facultat d'Educació i Psicologia. (JM Oliveras)

1925-1934. La Gran Via de Jaume I, amb Correus al final, i el carrer d'Anselm Clavé. Ajuntament de Girona. CRDI (Valcirs Fargnoli Iannetta)

Edifici del Grup Escolar "Joan Bruguera". CAT AUdG F1 00313 (Arxiu Ramon Moreno)

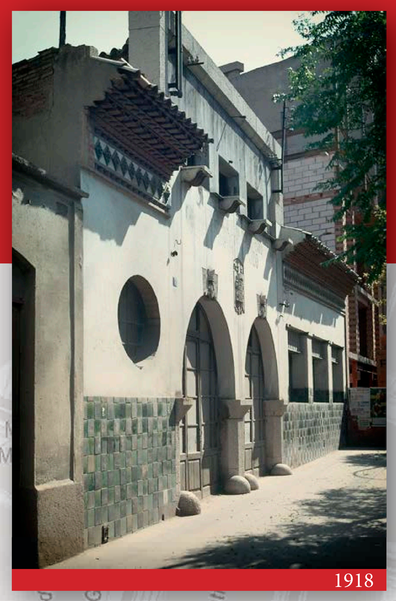

Escola Normal femenina "Ruiz Amado" del carrer Gran Via de Jaume I. Arxiu Històric de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Edifici Athenea del carrer Anselm Clavé. Arxiu Històric de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Nou edifici de la Normal des del carrer de la Creu. (Pere Gavarella)

1995. Edifici de la Normal des del carrer Emili Grahit. (JM Oliveras)